

Circulaire van de Sociale Verzekeringsraad van 25 mei 1955 (Uitleg handelsondernemingen, gerelateerde werkzaamheden)

Documentgegevens			
Afkorting	IS	Versienummer	Versie 2
Onderdeelnummer	2.00.00-11	Versiedatum	11-01-2012
Alleen voor intranet	nee		
Korte omschrijving			

Aan de bedrijfsverenigingen.

Toepassing van de artikelen 7 en 8 van de Organisatiewet Sociale Verzekering.

Mijne heren,

Tijdens een bespreking, welke op 21 januari 1955 op verzoek van de Federatie van Bedrijfsverenigingen is gehouden tussen de uit onze Raad geformeerde commissie inzake bedrijfsindeling en een afvaardiging van de Federatie, is van de zijde der Federatie medegedeeld, dat de bedrijfsverenigingen het op prijs zouden stellen, indien zij in kennis gesteld zouden worden met de opvattingen van onze Raad, die ten grondslag liggen aan door onze Raad reeds genomen of in de toekomst nog te nemen beslissingen t.a.v. de indeling van werkgevers.

Onze Raad acht het eveneens gewenst, dat U met bedoelde opvattingen op de hoogte bent, in verband waarmee U hieronder een uiteenzetting zult aantreffen van het standpunt van onze Raad ten aanzien van de toepassing der wettelijke bepalingen, die op de indeling van werkgevers betrekking hebben.

Wellicht ten overvloede merken wij op, dat deze wijze van informatie in geen enkel opzicht afdoet aan de bereidheid van bovengenoemde commissie om met een bedrijfsvereniging, desgewenst, over bepaalde indelingsaangelegenheden mondeling van gedachten te wisselen.

Met opzet spreken wij hier van "opvattingen". De criteria, welke onze Raad hanteert bij het nemen van beslissingen ten aanzien van de indeling van werkgevers, zijn nl. niet van zo volstrekt karakter, dat automatisch voor elk geval een bepaalde beslissing pasklaar aanwezig is. De gecompliceerdheid en gedifferentieerdheid van het bedrijfsleven, ten gevolge waarvan praktisch geen enkele onderneming qua structuur geheel gelijk is aan een andere, sluit zulks ten ene male uit. Men gelieve derhalve te bedenken, dat onze Raad zich steeds de bevoegdheid voorbehoudt om in bepaalde concrete gevallen van de hieronder vermelde opvattingen af te wijken en zulks in bepaalde gevallen ook reeds heeft gedaan. Achtereenvolgens stellen wij u hierbij in kennis met onze visie op de indelingsbeschikking, artikel 7, leden 1, 2 en 3, en artikel 8, lid 2, der Organisatiewet Sociale Verzekering. Het bepaalde in artikel 8, lid 1, van deze wet wordt hier uiteraard buiten beschouwing gelaten, aangezien deze bepaling slechts het oog heeft op beslissingen tot toepassing van het bepaalde bij of krachtens artikel 7 dier wet.

1. Betekenis van de indelingsbeschikking.

Ingevolge artikel 3 van de Organisatiewet Sociale Verzekering verdeelt de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid het bedrijfs- en beroepsleven in onderdelen, ieder omvattende een of meer takken van bedrijf of beroep of gedeelten daarvan. Door de uitgevaardigde indelingsbeschikking zijn 26 van dergelijke onderdelen geformeerd. Onze Raad is van oordeel, dat het hier primair gaat over bedrijfs- en beroepstakken, d.w.z. conglomeraten van ondernemingen en bedrijven, waarin bepaalde werkzaamheden worden verricht. Bedoeld wordt derhalve de afbakening van groepen van ondernemingen als totaliteit en niet de indeling van afzonderlijke ondernemingen. Met de totstandkoming van de indelingsbeschikking zijn 26 grote groepen tot stand gekomen, doch zijn formeel gezien nog geen individuele werkgevers ingedeeld.

Het onderbrengen van de werkgevers in deze 26 groepen geschiedt aan de hand van het bepaalde in de artikelen 7 en 8 van de Organisatiewet Sociale Verzekering, ten dele van rechtswege en ten dele door een nadere beslissing van onze Raad.

Resumerend kan worden opgemerkt, dat de verdeling van het bedrijfs- en beroepsleven in onderdelen noodzakelijk diende te geschieden, voordat de zo even genoemde wetsbepalingen konden worden toegepast.

2. Artikel 7, lid 1, van de Organisatiewet Sociale Verzekering.

Het is in het bijzonder deze wetsbepaling alsmede de bepaling, vervat in artikel 7, lid 2, van de Organisatiewet Sociale Verzekering, ten aanzien waarvan bij sommige bedrijfsverenigingen een naar ons oordeel foutieve opvatting heerst. Bedoelde bedrijfsverenigingen zijn van mening, dat deze bepaling inhoudt, dat ondernemingen louter en alleen worden ingedeeld aan de hand van de werkzaamheden, welke in die ondernemingen worden verricht. Bij deze opvatting zou men slechts hebben na te gaan, welke werkzaamheden de werkgever doet verrichten, om daarna door raadpleging van de indelingsbeschikking na te gaan onder welk onderdeel die werkzaamheden vermeld zijn en zodoende de bedrijfsvereniging te bepalen, bij welke de werkgever aangesloten dient te zijn. Indien de werkgever meer dan één soort werkzaamheid in zijn onderneming doet verrichten, zou dan precies hetzelfde moeten worden gedaan, waarna de aanwijzing van de betrokken bedrijfsvereniging vanzelf zou volgen uit het vaststellen van de loonsom voor de verschillende afzonderlijke soorten werkzaamheden.

Onze Raad is daarentegen van oordeel, dat de bepalingen, vervat in het artikel 7, lid 1 en 2, weliswaar inhouden een indeling van de werkgevers aan de hand van de in hun onderneming verrichte werkzaamheden, doch dat men daarnaast dient na te gaan tot welke bedrijfs- of beroepstak, vermeld in de indelingsbeschikking, deze werkzaamheden in elk afzonderlijk geval behoren. De onderhavige wetsbepalingen spreken immers niet van het onderdeel van het bedrijfs- en beroepsleven, waaronder bepaalde werkzaamheden vermeld zijn- hetgeen inderdaad een letterlijke indeling naar de aard van de verrichte werkzaamheden zou inhouden-, doch van het onderdeel, waartoe bepaalde werkzaamheden behoren. Het is nl. zo, dat bepaalde werkzaamheden in alle 26 onderdelen, waarin het bedrijfs- en beroepsleven is verdeeld, voorkomen.

Het kan, om een voorbeeld te noemen, toch nooit de bedoeling zijn geweest, dat een winkelbedrijf dat alleen enkele chauffeurs in dienst heeft, op grond van de werkzaamheden van deze chauffeurs ingedeeld wordt bij de Bedrijfsvereniging voor het Vervoer. Ook ten aanzien van ondernemingen, die bijv. meer kantoorpersoneel in dienst zouden hebben dan bedrijfspersoneel, zou een dergelijke opvatting vreemde consequenties met zich brengen.

Naar het oordeel van onze Raad dient men in het oog te houden, dat de Organisatiewet Sociale Verzekering uitgaat van de indeling van werkgevers, d.w.z. van ondernemingen en niet los daarvan van de afzonderlijke werkzaamheden of van werknemers. Men kan, naar de mening van onze Raad, bij de indeling van werkgevers dan ook de functie van de onderneming in het maatschappelijk leven niet buiten beschouwing laten. Het bovengenoemde winkelbedrijf blijft, ondanks het feit, dat het slechts chauffeurs in dienst heeft, in het maatschappelijk leven een detailhandelszaak en wordt door de werkzaamheden van de chauffeurs geen transportonderneming. Laatstbedoelde werkzaamheden behoren in een dergelijke onderneming niet tot het vervoer, doch tot de bedrijfstak, waartoe de winkelbedrijven behoren.

Onze Raad is voorts van oordeel, dat het bepaalde in artikel 7, lid 1, der Organisatiewet Sociale Verzekering bedoeld is voor de enkelvoudige onderneming, terwijl artikel 7, lid 2, van deze wet bedoeld is voor de z.g. samengestelde onderneming. Op dit laatste wordt hieronder nog terug gekomen. Enkelvoudige ondernemingen fungeren in het maatschappelijk leven als een eenheid. Zij treden naar buiten uitsluitend of in overwegende mate op in een bepaalde functie, bijv. als metaalbedrijf, als groothandel, als houtverwerkend bedrijf enz.

Het vorenstaande wil niet zeggen, dat alle ondernemingen, die als enkelvoudig kunnen worden aangemerkt, slechts één soort werkzaamheden doen verrichten. Deze zijn er natuurlijk wel en deze categorie van ondernemingen omvat veel productiebedrijven. In een machinefabriek bijv. zijn alle technische werkzaamheden van dezelfde aard, n.l. metaalwerkzaamheden. In een dergelijk duidelijk geval leidt een indeling louter naar de verrichte werkzaamheden en naar de functie van de onderneming in het maatschappelijk leven tot dezelfde uitkomst.

Een zeer belangrijke categorie, waarbij de werkzaamheden niet alle dezelfde behoeven te zijn, vormen bijv. de handelsondernemingen (zowel groothandel als detailhandel). Het is te simplistisch om te stellen, dat handel slechts zou omvatten im- en export of in- en verkoop van producten. Talrijke handelsondernemingen doen bepaalde technische werkzaamheden verrichten als noodzakelijke voorwaarde om de handelsfunctie te kunnen uitoefenen of als uitvloeisel van die handelsfunctie (bijv. het verlenen van service als middel tot klantenbinding), zonder welke technische werkzaamheden de handelsfunctie eenvoudig niet zou kunnen worden uitgeoefend. Te denken valt hier bijv. aan de handelsondernemingen, die fruit op stam kopen en dit fruit zelf dienen te plukken, vervoeren en sorteren, aan de groothandel in griend- en rietproducten, die oogstrijp gewas te velde koopt en dit gewas moet oogsten, schonen, sorteren enz., alsmede aan de groothandel in allerlei machines, die de zelf geleverde machines ook repareert.

De moeilijkheid bij dit soort ondernemingen ligt veelal hierin, dat het groothandelskarakter zich veelal niet weerspiegelt in de verloonde bedragen in verband met de omstandigheid, dat de administratieve groothandelswerkzaamheden door weinig personen kunnen worden verricht, terwijl de reparatiewerkzaamheden of landbouwwerkzaamheden in de hiervoor genoemde voorbeelden van groothandelsondernemingen zeer arbeidsintensief zijn. Desondanks blijven deze ondernemingen, functioneel gezien, van enkelvoudige aard en blijven zij in het maatschappelijk leven als handelsondernemingen fungeren, tengevolge waarvan een dergelijke onderneming aangesloten dient te zijn bij de bedrijfsvereniging, die voor deze handel is opgericht, mits deze technische werkzaamheden betrekking hebben op de eigen handel, d.w.z. op de zelf geleverde producten. Is dit het geval, dan behoren deze technische werkzaamheden in dit soort ondernemingen tot de handel.

Gaat een dergelijke handelsonderneming ook voor derden technische werkzaamheden verrichten, bijv. machines repareren, die zij niet zelf geleverd heeft, dan ontstaat de figuur van de samengestelde onderneming, waarbij artikel 7, lid 2, van de Organisatiewet Sociale Verzekering van toepassing wordt en de verhouding tussen de verloonde bedragen voor de handelsafdeling enerzijds (met inbegrip van de daartoe behorende technische werkzaamheden) en de reparatieafdeling anderzijds, welke reparatie met productie dient te worden gelijkgesteld, over de indeling beslist.

Ten aanzien van de handelsondernemingen zou onze Raad zijn standpunt in het kort als volgt willen samenvatten.

De handelsfunctie speelt door het gehele bedrijfsleven; ook de zgn. productiebedrijven dienen immers hun producten af te zetten. Deze laatste handelswerkzaamheden zijn echter een uitvloeisel van de productiewerkzaamheid. De productie is hier dus primair. Deze ondernemingen behoren naar het oordeel van onze Raad te worden ingedeeld bij de betrokken bedrijfsvereniging, die voor deze productie is opgericht.

Het andere uiterste vormen de zuivere handelsondernemingen, die in het geheel geen technische werkzaamheden doen verrichten. Deze ondernemingen ressorteren naar het oordeel van onze Raad onder de Bedrijfsvereniging voor het Bank- en Verzekeringswezen, de Groothandel en de Vrije Beroepen dan wel onder de Bedrijfsvereniging voor Detailhandel en Ambachten. Tussen deze zuivere handelsbedrijven enerzijds en de productiebedrijven anderzijds zijn zeer veel tussenvormen denkbaar, waarbij tegelijkertijd zowel handelswerkzaamheden als technische werkzaamheden worden verricht. Deze tussenvormen kunnen zijn:

- a.
Handelsondernemingen, die bepaalde technische werkzaamheden noodzakelijk vooraf dienen te verrichten, willen zij de handelsfunctie kunnen uitoefenen. Ter illustratie zij gewezen op de groothandelsondernemingen in fruit, aardappelen, riet en biezen enz., die fruit op stam, aardappelen, riet en biezen te velde kopen en allerlei werkzaamheden dienen te verrichten, zoals plukken, afscheiden van het product van de bodem, sorteren enz., voordat zij de producten kunnen verhandelen. Dit zijn geen teelt- of productiebedrijven. Genoemde werkzaamheden van plukken, sorteren enz. behoren ongetwijfeld tot de handel te worden gerekend. In het verleden heeft onze Raad reeds beslissingen in die zin genomen. Dit soort ondernemingen behoort dan ook te ressorteren onder de Bedrijfsvereniging voor het Bank- en Verzekeringswezen, de Groothandel en de Vrije Beroepen.
- b.
Handelsondernemingen, wier handelsfunctie noodzakelijk inhoudt een binding van de clientèle door het verlenen van service gedurende de garantieperiode van de geleverde producten. Te denken valt hier aan de vele groothandelsondernemingen, die allerlei soorten machines leveren, deze zelf plaatsen of installeren, revideren enz. Al deze werkzaamheden, mits betrekking hebbende op zelf geleverde machines en mits uitgeoefend gedurende de garantieperiode, behoren tot de groothandel of in bepaalde gevallen tot de detailhandel. Dit soort ondernemingen behoort naar het oordeel van onze Raad te ressorteren onder de Bedrijfsvereniging voor het Bank- en Verzekeringswezen, de Groothandel en de Vrije Beroepen of wel de Bedrijfsvereniging voor Detailhandel en Ambachten.
- c.
Handelsondernemingen, bedoeld onder b., die daarnaast allerlei technische werkzaamheden doen verrichten aan producten, die zij niet zelf geleverd hebben (meestentijds reparatiewerk en dergelijke). Wanneer dit in enigszins belangrijke mate geschiedt, krijgt men de zuiver samengestelde ondernemingen, bestaande uit enerzijds een handelsafdeling met bijbehorende service en anderzijds een reparatie-afdeling. Dit soort ondernemingen dient men in te delen ingevolge het bepaalde in artikel 7, lid 2, der Organisatiewet Sociale Verzekering aan de hand van de verlonde bedragen.

Een categorie van ondernemingen, die niet van enkelvoudige aard lijkt, doch functioneel gezien het toch wel is, is die, ten aanzien waarvan weliswaar twee bedrijfsonderdelen binnen de onderneming kunnen worden onderscheiden, doch waarbij het ene onderdeel niets anders doet dan producten of diensten leveren aan het andere bedrijfsonderdeel, zodat de onderneming slechts in één functie in het maatschappelijk leven optreedt. Een voorbeeld hiervan is bijv. een aannemingsbedrijf met een eigen betonwarenfabriek, welke fabriek slechts bouwelementen levert aan het eigen aannemingsbedrijf en derhalve niet naar buiten in het maatschappelijk leven als betonwarenfabriek optreedt en derhalve niet aan derden levert. Verticaal gezien vormt dit soort ondernemingen ongetwijfeld een eenheid en zij treden slechts in één functie naar buiten op, n.l. als aannemingsbedrijf. Uiteraard zijn van dit soort ondernemingen nog wel meer voorbeelden te geven. Op hetzelfde moment echter, dat dergelijke hulpbedrijven aan derden producten of diensten gaan leveren, verandert de structuur van de onderneming en wordt zij van samengestelde aard, d.w.z. dient artikel 7, lid 2, van de Organisatiewet Sociale Verzekering te worden toegepast om de juiste indeling te bepalen.

In enkele gevallen is onze Raad van deze opvatting t.a.v. de laatstbedoelde soort van enkelvoudige ondernemingen afgeweken, zoals bijv. met betrekking tot de indeling van de dagbladondernemingen en nog enige andere uitgeverijen, die ten behoeve van de eigen uitgeverij als intern hulpbedrijf een drukkerij hebben. In deze gevallen werd op grond van bepaalde praktische overwegingen een splitsing tussen drukkerij en uitgeverij toegestaan.

3. Artikel 7, lid 2, van de Organisatiewet Sociale Verzekering.

Deze bepaling is ook in de vorige paragraaf reeds herhaaldelijk ter sprake gekomen. Naar het oordeel van onze Raad is deze bepaling bedoeld voor de echte samengestelde ondernemingen, waaronder onze Raad verstaat ondernemingen, die uit twee of meer afzonderlijke bedrijfsonderdelen bestaan, welke onderdelen als zodanig in het maatschappelijk leven optreden en dus voor de markt werkzaam zijn, d.w.z. aan derden producten leveren of diensten bewijzen. In dit geval wordt de aansluiting van de werkgever bepaald door dat bedrijfsonderdeel, waarvoor in de regel het grootste bedrag aan loon wordt uitbetaald. Bij de bepaling van deze loonsommen kan hetgeen hierboven ten aanzien van artikel 7, lid 1, der Organisatiewet Sociale Verzekering werd opgemerkt eveneens van toepassing zijn. Ook hier zal men niet enkel naar de verrichte werkzaamheden kunnen zien, doch moeten nagaan tot welk bedrijfsonderdeel binnen de onderneming deze werkzaamheden behoren. Voor het geval er bijv. werknemers zijn, die voor meer dan één bedrijfsonderdeel van de onderneming werkzaam zijn, zal een deel van hun loon toegerekend dienen te worden aan de betrokken bedrijfsonderdelen. Bij een kantoormachinegroothandel bijv. kunnen dezelfde technische werkzaamheden ten dele tot de groothandel(service garantieperiode) en ten dele tot de reparatie-afdeling voor derden gerekend worden. De verdelingsleutel zal ontleend dienen te worden aan de gegevens van de onderneming. In bepaalde gevallen zullen de omzetten als basis kunnen dienen. Zoals wij in de vorige paragraaf reeds hebben opgemerkt, zijn er ondernemingen, die weliswaar uit twee bedrijfsonderdelen bestaan, doch waarbij het ene bedrijfsonderdeel uitsluitend of praktisch uitsluitend werkzaam is ten behoeve van het andere. Functioneel gezien is dit de enkelvoudige onderneming, waarbij o.i. artikel 7, lid 2, der Organisatiewet Sociale Verzekering niet van toepassing is, doch indeling dient te volgen krachtens artikel 7, lid 1, der Organisatiewet Sociale Verzekering, aangezien de werkzaamheden van het ene bedrijfsonderdeel van een dergelijke onderneming behoren tot het andere, omdat het eerstbedoelde onderdeel naar buiten niet als zodanig optreedt.

4. Artikel 7, lid 3, der Organisatiewet Sociale Verzekering.

Ingevolge deze bepaling kan de Sociale Verzekeringsraad ten aanzien van het aangesloten zijn van een groep of groepen van werkgevers bij een bedrijfsvereniging nadere regelen stellen, welke kunnen afwijken van het bepaalde in artikel 7, lid 1 en lid 2, van de Organisatiewet Sociale Verzekering. Onze Raad heeft krachtens deze bepaling regelen uitgevaardigd (van 12 maart 1953, no. 1420), ingevolge welke het mogelijk wordt, dat ondernemingen, die tot een economische en/of organisatorische eenheid behoren, alle worden ingedeeld bij één en dezelfde bedrijfsvereniging. In een aantal gevallen zijn verzoeken, om deze regelen toe te passen, ingewilligd. De organisatorische eenheid kan bijv. blijken uit de gezamenlijke administratie, een gezamenlijke directie, dezelfde aandeelhouders, hetzelfde ondernemingspensioenfonds e.d. De economische eenheid wordt bijv. duidelijk gemanifesteerd in die gevallen, waarin de ene onderneming uitsluitend werkzaam is ten behoeve van de andere onderneming(en).

5. Artikel 8, lid 2, der Organisatiewet Sociale Verzekering.

Deze bepaling is bedoeld voor dezelfde ondernemingen als die, waarvoor artikel 7, lid 2, der Organisatiewet Sociale Verzekering is bedoeld. De splitsing kan kan derhalve naar de mening van onze Raad slechts worden toegestaan voor de samengestelde ondernemingen in de zin, zoals hiervoor reeds werd uiteengezet. Voldoet een onderneming niet aan de inhoud van dit begrip, dan is een aansluiting bij meer dan één bedrijfsvereniging in beginsel niet mogelijk en dient zij, ook al worden in die onderneming meerdere soorten werkzaamheden verricht, als enkelvoudige onderneming te worden ingedeeld krachtens het bepaalde in artikel 7, lid 1, der Organisatiewet Sociale Verzekering, waarbij naast de verrichte werkzaamheden de functie van de onderneming in het maatschappelijk leven in aanmerking dient te worden genomen. In het algemeen gaat onze Raad bij het beoordelen van de verzoeken om aansluiting bij meer dan één bedrijfsvereniging voorts van de volgende opvattingen uit:

- a.
Het moet niet voorkomen, dat de werknemers op alle werkdagen voor meerdere bedrijfsonderdelen tegelijk binnen de onderneming werkzaam zijn of dat zij periodiek nu eens in het ene en dan weer in het andere bedrijfsonderdeel werken.
- b.
De ondernemingen dienen in het algemeen niet te klein van omvang te zijn.
- c.
Indien het verzoek tot splitsing het gevolg is van een structuurwijziging in de onderneming, dient deze structuurwijziging zich reeds gedurende een bepaalde periode te hebben gemanifesteerd.

Wij tekenen hierbij aan, dat onze Raad in bepaalde gevallen van deze opvattingen is afgeweken, al naar gelang van bepaalde omstandigheden in de onderneming van de betrokken werkgever.

6. Slotopmerking.

Nogmaals zij er aan herinnerd, dat onze Raad met het vorenstaande niet bedoeld heeft zich ten aanzien van de afdoening van indelingskwesties te binden. Het vorenstaande werd u medegedeeld, teneinde u beter te informeren, doch het kan door U niet benut worden om U daarop in een bepaald indelingsgeval te beroepen. Zoals in de aanvang van dit rondschrijven reeds werd opgemerkt, maakt de gedifferentieerdheid van het bedrijfsleven het onvermijdelijk, dat elk geval op zijn eigen mérites wordt gezien. Het is dus per se niet de bedoeling van onze Raad, dat U bijv. de hierboven weergegeven opvattingen zou benutten tot onderlinge afspraken ten aanzien van of onderlinge afdoening van indelingsgevallen waaromtrent twijfel of onzekerheid heerst, bij welke bedrijfsvereniging de betrokken werkgever dient te worden aangesloten, aangezien U ook na kennisneming van deze opvattingen geen zekerheid kunt hebben, hoe onze Raad een dergelijk geval zal beoordelen.

Wij ontkennen hiermede niet, dat het zijn nut kan hebben, dat de bedrijfsverenigingen ten aanzien van grensgevallen e.d. in eerste aanleg tot een onderlinge regeling komen, doch wijzen er daarbij op, dat ingevolge artikel 8, lid 1, van de Organisatiewet Sociale Verzekering de Sociale Verzekeringsraad uiteindelijk beslist bij welke bedrijfsvereniging een werkgever is aangesloten.

Teneinde te voorkomen, dat de Sociale Verzekeringsraad een groot aantal beslissingen moet nemen, waarbij wordt afgeweken van door bedrijfsverenigingen onderling getroffen regelingen, is het gewenst, dat de Sociale Verzekeringsraad van deze afspraken kennis neemt en zich hierover uitspreekt. Mitsdien verzoeken wij U eventuele afspraken inzake de indeling van werkgevers, voor zover deze afspraken nog niet aan ons mochten zijn voorgelegd, alsnog zo spoedig mogelijk te onzer kennis te brengen.

Hoogachtend,

De Sociale Verzekeringsraad.

Brief SVr van 26 april 1971 (Stalen steigerbouwers)

Documentgegevens			
Afkorting	IS	Versienummer	Versie 2
Onderdeelnummer	2.00.00-12	Versiedatum	11-01-2012
Alleen voor intranet	nee		
Korte omschrijving			

Indeling stalen steigerbouwers

Mijne heren,

Onder verwijzing naar uw bovenaangehaald schrijven, betreffende de indeling van ondernemingen welke zich bezighouden met het optrekken, afbreken en verhuren van stalen steigers, delen wij U mede dat onze Raad bij de beoordeling van deze kwestie het volgende heeft overwogen.

1. Naar 's Raads oordeel staat niet vast dat het optrekken, afbreken en verhuren van stalen steigers inbegrepen zou zijn bij het "be- en verwerken van metalen", als bedoeld in de onderdelen X en XI van de bijlage der ministeriële indelingsbeschikking. De Raad is van gevoelen dat het aldaar genoemde monteren, demonteren en construeren (e.d.) gericht is op blijvende metalen constructies en niet zozeer op stalen steigers welke na tijdelijk gebruik weer worden afgebroken.
 2. Steigermateriaal kan worden gezien als zijnde van oudsher een specifiek hulpmiddel van de bouwnijverheid, vanuit welke gedachte er in principe geen onderscheid behoeft te worden gemaakt naar de grondstof waaruit deze steigers bestaan (vroeger houten steigers, thans overwegend stalen steigers) en evenmin naar de objecten waarvoor de steigers worden aangewend. In dit verband wordt erop gewezen dat, zoals bij onderzoek gebleken is, de ene steigerbouwer overwegend werkzaam is ten behoeve van bouwondernemingen, een andere ten behoeve van metaalondernemingen (Hoogovens, scheepswerven) en een derde ten behoeve van de kraakinstallaties van raffinaderijen, met andere woorden: qua objecten zijn allerlei combinaties mogelijk. Ter vergelijking wordt opgemerkt dat, wanneer een schildersbedrijf bijvoorbeeld uitsluitend metalen objecten (schepen) schildert, het daardoor nog geen metaalbewerkend bedrijf wordt doch uiteraard volledig tot de bouwnijverheid blijft behoren. Naar analogie hiervan kan de steigerbouw als een bouwactiviteit gezien worden, waarbij het irrelevant te achten is of de steiger bij een "gewoon" bouwsel dan wel bij een metalen bouwsel of "constructie" wordt geplaatst.
 3. Functioneel gezien zijn de onderhavige ondernemingen (althans de meeste daarvan) in hoofdzaak verhuurbedrijven van stalen steigermateriaal, met als uitvloeisel daarvan het monteren en demonteren der steigers, hetgeen, mede naar analogie van het standpunt inzake de indeling van verhuurbedrijven van aannemersmaterieel en baggermaterieel, eveneens in de richting van een assimilatie met de bouwnijverheid lijkt te duiden.
 4. Bij alle betrokken ondernemingen wordt het grootste deel van het personeelsbestand gevormd door de groep steigermakers (ook wel steigerbouwers of steigermonteurs genoemd), welke werknemers in principe onder de landelijke collectieve arbeidsovereenkomst voor het bouwbedrijf vallen en die zich – evenals trouwens hun werkgevers – in het algemeen ook in sterke mate aan de bouwsector gebonden voelen.
 5. Er is sprake van een kleine, gespecialiseerde groep van ondernemingen, wier activiteiten van oorsprong tot de sfeer van de bouwnijverheid gerekend worden en ten aanzien waarvan nà 1959 (in welk jaar de indelingszaak Spreeuwenberg behandeld werd) niet gebleken is dat zij kennelijk als een aparte bedrijfstak tot een ander onderdeel van het bedrijfs- en beroepsleven is gaan behoren.
- Op grond van het vorenstaande heeft onze Raad het standpunt ingenomen, dat een assimilatie van de stalen steigerbouwbedrijven met de bouwnijverheid verreweg de meest aanvaardbare oplossing biedt.

Mitsdien heeft de Raad, gelet op het bepaalde in artikel 8, lid 1, der Organisatiewet Sociale Verzekering, beslist dat bedoelde bedrijven aangesloten dienen te zijn bij de Bedrijfsvereniging voor de Bouwnijverheid.

Hoogachtend,

De Sociale Verzekeringsraad

Circulaire SVr van 26 juni 1973 (Inspraak werknemers bij groepsaansluiting)

Documentgegevens			
Afkorting	IS	Versienummer	Versie 2
Onderdeelnummer	2.00.00-13	Versiedatum	11-01-2012
Alleen voor intranet	nee		
Korte omschrijving			

Aan de bedrijfsverenigingen.

Behandeling van verzoeken van werkgevers inzake aansluiting bij een bedrijfsvereniging.

Mijne heren,

Het is U bekend dat de Raad krachtens artikel 7, lid 3, der Organisatiewet Sociale Verzekering de bevoegdheid heeft om ten aanzien van de indeling van een groep of groepen van werkgevers nadere regelen te stellen, waarbij kan worden afgeweken van hetgeen in de leden 1 en 2 van genoemd wetsartikel is bepaald ten aanzien van de aansluiting bij een bedrijfsvereniging. Van deze bevoegdheid is o.m. gebruik gemaakt bij de door de Raad vastgestelde regelen van 12 maart 1953, nr. 1420.

Het is U eveneens bekend dat de Raad op grond van artikel 8, lid 1, der Organisatiewet Sociale Verzekering tot taak heeft om desgevraagd of uit anderen hoofde te beslissen bij welke bedrijfsvereniging een werkgever is aangesloten indien daarover onzekerheid of een geschil bestaat. Met toepassing van artikel 8, lid 2, der genoemde wet kan de Raad voorts op verzoek van een werkgever beslissen dat die werkgever is aangesloten bij meer dan één bedrijfsvereniging.

In het kader van een bespreking over de toepassing van de eerdergenoemde regelen van 12 maart 1953 heeft de Raad zich gerealiseerd dat bij de beoordeling van en de beslissing in indelingszaken slechts acht pleegt te worden geslagen op de door de betrokken werkgever geuite verlangens en op het oordeel van de belanghebbende uitvoeringsorganen en dat daarbij niet onder ogen wordt gezien of het bij de werkgever in dienst zijnde personeel in het ter zake ingediende verzoekschrift is gekend.

Naar de mening van de Raad is dit een minder juiste gang van zaken te achten, gelet mede op de richting waarin het denken omtrent de ontwikkeling van bepaalde verhoudingen in het maatschappelijk verkeer zich beweegt. Door een indelingsbeslissing kunnen n.l. niet alleen de financiële belangen van de werkgever worden beïnvloed doch ook de belangen van de werknemers, zowel in gunstige als in ongunstige zin. Hierbij kan gedacht worden aan verschillen in uitkeringsvoorwaarden en in premiepercentages.

Naar aanleiding hiervan heeft de Raad het standpunt ingenomen dat de werknemers een vorm van inspraak dienen te hebben ten aanzien van het verzoek van hun werkgever om een beslissing te nemen ter zake van de aansluiting bij een (andere) bedrijfsvereniging of bij meer dan één bedrijfsvereniging al dan niet in afwijking van de in de Organisatiewet Sociale Verzekering opgenomen bepalingen betreffende de aansluiting van rechtswege.

In verband hiermede heeft de Raad het besluit genomen om, indien in een bij hem ingediend indelingsverzoek niets is vermeld omtrent de inspraak van of de kennisgeving aan het personeel, dit punt te doen betrekken in het onderzoek hetwelk door de inspectie van de Raad inzake de indelingstechnische aspecten van de kwestie toch reeds wordt ingesteld.

Het gevoel van de werknemers met betrekking tot een eventuele wijziging in de aansluiting van de onderneming waarbij zij werkzaam zijn, zal mede worden betrokken in de overwegingen van de commissie van de Raad, welke op grond van verleende delegatie de beslissingen neemt.

De Raad heeft het nuttig geoordeeld U van het door hem genomen besluit in kennis te stellen opdat U de werkgevers bij vragen hunnerzijds omtrent indelingskwesties adequaat kunt informeren.

Hoogachtend,

De Sociale Verzekeringsraad.

Circulaire SVr van 30 mei 1989 (Fictie van één onderneming)

Documentgegevens			
Afkorting	IS	Versienummer	Versie 2
Onderdeelnummer	2.00.00-14	Versiedatum	11-01-2012
Alleen voor intranet	nee		
Korte omschrijving			

De bedrijfsverenigingen

Toepassing van de SVr-regelen van 12 maart 1953, nr. 1420.

Het is u bekend dat de ter uitvoering van het bepaalde in artikel 3 van de Organisatiewet Sociale Verzekering (OSV) vastgestelde beschikking van de Staatssecretaris van Sociale Zaken van 8 december 1952, nr. 6888, (de z.g. Indelingsbeschikking) in de bijlage een verdeling van het bedrijfs- en beroepsleven in onderdelen geeft ten behoeve van de uitvoering van de verschillende sociale verzekeringswetten. De artikelen 7 en 8 OSV en de mede ter uitvoering daarvan vastgestelde nadere regelen geven aan bij welke bedrijfsvereniging een werkgever van rechtswege is aangesloten of bij welke bedrijfsvereniging hij kan zijn aangesloten met toepassing van bedoelde wettelijke bepalingen.

De Raad heeft, onder meer in zijn circulaire van 25 mei 1955, zijn opvattingen bekend gemaakt over de toepassing van de verschillende indelingsbepalingen.

In die circulaire heeft de Raad erop gewezen dat bepaalde werkzaamheden kunnen voorkomen in meer dan één van de onderdelen waarin het bedrijfs- en beroepsleven is verdeeld. In verband daarmee is opgemerkt dat de omvang van de loonsom niet zonder meer bepalend is voor de aansluiting bij een bedrijfsvereniging. Aangekend wordt dat de functie van een onderneming van doorslaggevende betekenis is bij de beantwoording van de vraag tot welk onderdeel van het bedrijfs- en beroepsleven een onderneming behoort. De werkzaamheden in een onderneming kunnen principieel mede-bepalend zijn voor de functie van de onderneming. In andere gevallen zullen diezelfde soort werkzaamheden slechts worden verricht als uitvloeisel van de functie die de onderneming vervult.

Wij verwijzen in dit verband naar de volgende passage in de circulaire:

"Het kan, om een voorbeeld te noemen, toch nooit de bedoeling zijn geweest, dat een winkelbedrijf dat alleen enkele chauffeurs in dienst heeft, op grond van de werkzaamheden van deze chauffeurs ingedeeld wordt bij de Bedrijfsvereniging voor het Vervoer. Ook ten aanzien van ondernemingen, die bijv. meer kantoorpersoneel in dienst zouden hebben dan bedrijfspersoneel, zou een dergelijke opvatting vreemde consequenties met zich brengen."

De Raad is van mening dat de OSV uitgaat van de indeling in een bepaald onderdeel van het bedrijfs- en beroepsleven van ondernemingen en niet van de werkzaamheden die in dergelijke ondernemingen voorkomen. Het in het hiervoor weergegeven citaat bedoelde winkelbedrijf heeft in het maatschappelijk leven de functie van een handelsbedrijf en het wordt, ondanks dat het slechts chauffeurs in dienst heeft, door de werkzaamheden van die werknemers nog geen transportbedrijf. Die werkzaamheden behoren in het genoemde geval niet tot de bedrijfstak vervoer doch tot het onderdeel van het bedrijfs- en beroepsleven waartoe het betrokken winkelbedrijf behoort.

In de regelen van 12 maart 1953, nr. 1420, die zijn vastgesteld op grond van artikel 7, derde lid OSV is de mogelijkheid geschapen om twee of meer juridisch zelfstandige ondernemingen die tot een economische en/of organisatorische eenheid behoren, ten behoeve van de uitvoering van de verschillende sociale verzekeringswetten op hun verzoek aan te sluiten bij dezelfde bedrijfsvereniging. Deze aansluiting vindt plaats in afwijking van de aansluiting die van rechtswege voor de afzonderlijke ondernemingen tot stand gekomen zou zijn.

De gemeenschappelijke aansluiting van een ondernemingsgroep zal, rekening houdend met artikel 1, tweede lid van genoemde regelen in het algemeen plaatsvinden bij die bedrijfsvereniging die haar werking uitstrekt over dat onderdeel van het bedrijfs- en beroepsleven, waartoe de werkzaamheden behoren waarvoor de betrokken werkgevers, elk beoordeeld naar de eigen functie, gezamenlijk het grootste bedrag aan loon betalen. In bijzondere gevallen kan de Raad van die regel afwijken en bepalen dat aansluiting geschiedt bij een andere bedrijfsvereniging.

Circulaire SVr van 3 december 1992 (Indeling van cultuurtechnische en civieltechnische ondernemingen)

Documentgegevens			
Afkorting	IS	Versienummer	Versie 2
Onderdeelnummer	2.00.00-15	Versiedatum	11-01-2012
Alleen voor intranet	nee		
Korte omschrijving			

Indeling van cultuurtechnische en civieltechnische bedrijven.

Geachte dames/heren,

Onder verwijzing naar uw bovenaangehaalde brief alsmede de voorafgaande correspondentie delen wij u mede dat de Raad akkoord is gegaan met het door betrokken partijen overeengekomen voorstel tot nadere afbakening van hetgeen voor de aansluiting van werkgevers bij een bedrijfsvereniging moet worden verstaan onder cultuurtechnische respectievelijk civieltechnische werkzaamheden. De desbetreffende criteria en overige richtlijnen luiden als volgt.

- 1.
Uitgangspunt is de aard van de werkzaamheden (primaire doelstelling). In twijfelgevallen kan daarnaast gekeken worden naar de aard van de opdrachtgever.
- 2.
Gebruikte definities:
 - Civieltechnische werkzaamheden: de aanleg van verhardingen, riolering en gebouwen e.d. waarvoor een bouw- of aanlegvergunning is vereist, alsmede het hiermee samenhangende onderhoud;
 - Cultuurtechnische werkzaamheden: de aanleg van groenvoorzieningen, de daarmee samenhangende grondwerkzaamheden (bovenste grondlaag) en drainage, alsmede het hiermee samenhangende onderhoud;
 - Groen: "levend materiaal".
- 3.
De volgende activiteiten worden beschouwd als zijnde civieltechnische werkzaamheden en daarmee behorende tot de bouwnijverheid: grondboringen, bronbemalingen, kabels, buisleidingen, grondwerk (t.b.v. civieltechnische bestemming), wegebouw, markeringen, sloopwerken, waterbouwkundige werken, funderingswerken en verhuur van bemand materieel voor civieltechnische activiteiten, behoudens:
 - A.
De aanleg van buisleidingen in eigen beheer voor drainage t.b.v. landbouw, bewerking van grond en zand t.b.v. een agrarische bestemming en de incidentele aanleg van duikers t.b.v. ontsluiting van een landbouwperceel, welke als cultuurtechnische werkzaamheden opgevat moeten worden;
 - B.
Het aanleggen, verbeteren of onderhouden van sportvelden en andere recreatie-objecten alsmede alle andere grondwerken t.b.v. cultuurtechnische, civieltechnische, sport-, recreatie- en andere objecten, beplantingen en groenstroken langs wegen. Hierbij is het uitgangspunt dat, indien er een bouw-/aanlegvergunning vereist is, het civieltechnische werkzaamheden zijn, met uitzondering van de aanleg en het onderhoud van het groen alsmede drainage en de bovenste grondlaag t.b.v. het groen, welke cultuurtechnische activiteiten zijn;

- C.
De te onderscheiden cultuurtechnische werkzaamheden bij inpoldering en ruilverkaveling: de ontsluiting van gronden en ruilverkaveling dienen als cultuurtechnische werkzaamheden opgevat te worden indien er sprake is van daarmee samenhangende grondbewerking (ploegen, eggen, zaaien, egaliseren van de top laag ten behoeve van de plantaardige bestemming etc.) en als civieltechnische werkzaamheden indien er sprake is van grondverwerking in de zin van landinrichting (de aanleg van wegen, watergangen en gemalen).

Toelichting ad 3 B en C:

In geval van partiële aanneming en uitvoering van werken (sportvelden, recreatieparken, wegenbouw en ruilverkaveling) kan onverkort het onderscheid in civieltechnisch en cultuurtechnisch werk worden gehanteerd, als gedefinieerd onder punt 2. Wanneer bovengenoemde werken integraal door één onderneming worden aangenomen en uitgevoerd, zal het onderscheid in civiel-/cultuurtechnisch werk gehanteerd kunnen worden voorzover deelwerkzaamheden functioneel van elkaar onderscheiden kunnen worden.

- 4.
Gesplitste aansluiting wordt niet nagestreefd, zodat een bedrijf, ongeacht de grootte, bij één bedrijfsvereniging wordt ingedeeld. Dit betekent dat gemengde ondernemingen (cultuurtechnische- én civieltechnische werkzaamheden) conform artikel 7, tweede lid, der Organisatiewet Sociale Verzekering worden ingedeeld of heringedeeld bij de bedrijfsvereniging waaronder de werkzaamheden ressorteren waarvoor in de regel het grootste bedrag wordt verlood. Ter beantwoording van de vraag welke werkzaamheden qua loonsom doorslaggevend zijn worden altijd de bedrijfsactiviteiten over een periode van ongeveer 3 jaren in ogenschouw genomen. Herindelingen vinden in beginsel plaats per 1 januari van het opvolgende jaar c.q. niet met terugwerkende kracht. Bestaande gesplitste aansluitingen op grond van het SVr-besluit van 30 juni 1961, nr. 85827, kunnen gehandhaafd blijven.
- 5.
Bij de indeling of herindeling van gemengde bedrijven als vorenbedoeld wordt in voorkomende gevallen gebruik gemaakt van de "omzet met toepassing van loonnormen", waarbij per activiteit een norm wordt vastgesteld (% loon). Hiertoe worden alsdan de volgende hulpmiddelen gehanteerd:
 - 1.
Adviestarieven Loonwerk volgens de Gewestelijke Raad van het Landbouwschap (per provincie vastgesteld) op grond van de landelijk vastgestelde notitie "Uitgangspunten voor een uniform systeem".
 - 2.
GWW-kosten (6 delen, gericht op de onderscheiden hoofdactiviteiten in de GWW-sektor), uitgegeven door Misset-Bouw te Doetinchem.

Met deze hulpmiddelen kan inzicht worden verkregen in de loonkostencomponent voor de agrarische, cultuurtechnische en civieltechnische werkzaamheden.

Toelichting bij punt 5

Ad 1. Jaarlijks worden op grond van relevante ontwikkelingen adviestarieven vastgesteld voor de agrarische werkzaamheden van de loonbedrijven. De actuele berekeningssystematiek wordt vastgelegd in de notitie "Uitgangspunten voor een uniform systeem ten behoeve van de loonwerkadviestarieven". Deze notitie en de boekjes die per provincie worden uitgegeven zijn verkrijgbaar bij het Landbouwschap (afdeling Landbouwambachten), Prinsevinkenpark 19, 2585 HK Den Haag (tel.nr. 070-3526666).

Ad 2. Jaarlijks publiceert Misset Bouw een gedetailleerd overzicht van kostprijscalculaties inzake de GWW-activiteiten, variërend van boek 1 "Sloopwerk, bemalingen, grondwerken, drainage, bodemsanering" tot boek 6 "Groenvoorzieningen, kust- en oeverwerken, werken van algemene aard". Adres: Misset Bouw, Postbus 4, 7000 BA Doetinchem (tel.nr. 08340-49479).

■ 6.

Ter oplossing van zich voordoende probleemgevallen op het onderhavige gebied c.q. de indeling van cultuur-/cvieltechnische bedrijven wordt door de BVTAB en de BV Bouw een bestuurlijke geschillencommissie ingesteld. In geval een werkgever zich met de beslissing van deze geschillencommissie niet kan verenigen zal deze werkgever uiteraard een indelingsbeslissing van de Sociale Verzekeringsraad kunnen vragen op grond van artikel 8, eerste lid, der Organisatiewet Sociale Verzekering.

De Raad vertrouwt erop dat met de vorenstaande criteria/richtlijnen, mede dankzij de inzet van betrokken partijen, een bevredigende en werkbare oplossing voor de onderhavige problematiek gevonden is en verzoekt u dan ook bij de indeling van werkgevers en de controle op bestaande indelingen dienovereenkomstig te handelen.

Hoogachtend,

De Sociale Verzekeringsraad

Mededeling Lisv van 29 april 1998 (Gelijkheidsbeginsel)

Documentgegevens			
Afkorting	IS	Versienummer	Versie 2
Onderdeelnummer	2.00.00-16	Versiedatum	11-01-2012
Alleen voor intranet	nee		
Korte omschrijving			

Aan de directies van de uitvoeringsinstellingen

Indelen van werkgevers in relatie tot het gelijkheidsbeginsel

Dames en heren,

Met enige regelmaat wordt in het kader van bezwaar- en beroepsprocedures inzake de indeling van werkgevers in sectoren door de betrokken werkgevers gewezen op de indelingstechnische positie van concurrerende bedrijven. Wordt een werkgever overgeschreven naar een sector met een hoger premiereregime dan de oorspronkelijke sector, dan wordt al gauw gewezen op collega-bedrijven, die ofwel mogelijkerwijs dezelfde activiteiten ontplooiën ofwel zich op wat voor wijze dan ook op dezelfde markt bewegen als de werkgever, die op dat moment voor herindeling in aanmerking komt. Het feit dat concurrenten, die wellicht ook zouden moeten worden heringedeeld, buiten schot lijken te blijven wordt als concurrentievervalsing en in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur - met name als strijdig met het gelijkheidsbeginsel - ervaren.

Vanuit de dagelijkse indelingspraktijk is genoegzaam bekend, dat het ondoenlijk is om ervoor zorg te dragen, dat alle ondernemingen die tezamen het bedrijfs- en beroepsleven en dus de vulling van de sectoren als bedoeld in de Indelingsregeling vormen, continu up-to-date feitelijk bij de juiste sector zijn ingedeeld. Wijzigingen in rechtsvorm en verschuivingen in feitelijke bedrijfsactiviteiten, als deze al tijdig door de werkgevers worden doorgegeven, kunnen redelijkerwijs niet op de voet worden gevolgd; ook de handelsnamen waaronder werkgevers opereren geven op zich geen uitsluitend over hun feitelijke werkzaamheden en dus ook niet over de aangewezen indeling.

Van jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep over deze problematiek kan nog nauwelijks worden gesproken; indelingsbeslissingen zijn eerst vanaf 1 januari 1995 voor beroep vatbaar bij de Raad. Wel is ons in diverse gevallen bij de behandeling van indelingskwesties door de Raad gebleken, dat de Raad in zijn algemeenheid begrip heeft voor de praktische problemen van de uitvoeringsinstellingen op dit punt; desalniettemin gaat de Raad wel uit van een inspanningsverplichting om, waar mogelijk, zorg te dragen voor gelijktijdige herindeling van gelijksoortige werkgevers.

In één concrete indelingszaak heeft de Raad inmiddels terzake van het gelijkheidsbeginsel een expliciet standpunt ingenomen (uitspraak d.d. 25 juni 1997, gepubliceerd in KG 1997, 326). Overwogen is daarbij met zoveel woorden, dat wanneer een werkgever deel uitmaakt van een vereniging (dus van een direct aanwijsbare en te traceren groep) van elkaar rechtstreeks beconcurrerende bedrijven en wanneer een zodanige groep binnen een aanvaardbare periode indelingstechnisch kan worden onderzocht, in dat geval terecht een beroep wordt gedaan op het gelijkheidsbeginsel en gelijktijdige herindeling (dus mits binnen een redelijke termijn mogelijk) is aangewezen. In dit concrete geval betrof het een groep van 22 werkgevers en werd blijkbaar de periode, waarbinnen nader onderzoek naar deze groep mogelijk moest zijn, aanvaardbaar geacht. Uiteindelijk zijn na nader onderzoek (ca. 10 maanden) die leden van de groep, die inderdaad voor herindeling in aanmerking kwamen, per eenzelfde datum heringedeeld.

Uiteraard mede met inachtneming van voornoemde uitspraak van de Centrale Raad van Beroep (bijzondere situatie) verzoeken wij u, ter nadere invulling van het voldoen aan de door de Raad in dit kader aangenomen inspanningsverplichting in zijn algemeenheid als volgt te handelen:

Bij herindeling van een werkgever, waarbij is komen vast te staan, dat deze voorheen foutief was ingedeeld (dus zonder wijziging in de voor indeling relevante bedrijfsactiviteiten) standaard in uw bestand nagaan, of ook andere mogelijk gelijksoortige werkgevers, gelet op de van die werkgevers bij u bekende bedrijfsactiviteiten, voor herindeling in aanmerking komen. In het bevestigende geval, zonodig na nader onderzoek bij die andere werkgevers, ook die werkgevers- met in achtneming van het u bekende datumbeleid indelingen- herindelen.

Hoogachtend,

Mededeling Lisv van 18 januari 2001 (Grensafbakening groothandelssectoren)

Documentgegevens			
Afkorting	IS	Versienummer	Versie 2
Onderdeelnummer	2.00.00-17	Versiedatum	11-01-2012
Alleen voor intranet	nee		
Korte omschrijving			

Aan de directies van de uitvoeringsinstellingen

Grensafbakening groothandelssectoren

Dames en heren,

In de praktijk is gebleken, dat er behoefte aan bestaat de criteria met betrekking tot de indeling van bedrijven, die zich bezighouden met de groothandel, aan te scherpen. Met name de bedrijfsomschrijving in de bijlage van de Indelingsregeling van de groothandels, die van rechtswege zouden moeten vallen onder sector 41. Groothandel I roept regelmatig vragen op.

Bij deze sector staan genoemd:

- de groothandel in bouwmaterialen
- de groothandel in technische producten en metalen
- de bandengroothandel.

Alle overige groothandels vallen dan merendeels onder sector 42. Groothandel II.

In het bijzonder de beantwoording van de vraag wat in dit kader nu al dan niet als een "technisch" product moet worden verstaan levert problemen op; echter, ook de andere omschrijvingen zijn niet altijd even helder.

Er is dan ook aanleiding gezien te komen tot een nadere beleidsmatige invulling van de hierboven genoemde begrippen. Zowel bij de primaire indeling als bij eventuele bezwaar- en beroepsprocedures is dan in elk geval gewaarborgd, dat indelingscriteria zijn neergelegd, die de afgrenzing tussen beide groothandelssectoren voldoende objectief afgrensbaar maken. Dit alles zonder dat de tekst van de bijlage van de Indelingsregeling aanpassing behoeft.

Hierbij is er wel naar gestreefd aansluiting te zoeken bij de bestaande feitelijke situatie, opdat er zo min mogelijk verschuivingen van werkgevers tussen beide sectoren nodig zullen zijn. Voorzover herindelingen aan de orde zijn in de bestaande populatie binnen beide sectoren zullen deze per toekomstige datum geïnitieerd moeten worden door GAK Nederland B.V., waar beide sectoren worden geadmistriseerd.

Over de wijze waarop dit zou kunnen gaan gebeuren en het daarbij reëel haalbare tijdspad zullen wij in overleg treden met GAK Nederland B.V. De nadere invulling van sector 41. Groothandel I komt er dan als volgt uit te zien:

Onder groothandel in bouwmaterialen als genoemd bij sector 41. Groothandel I dient te worden verstaan:

- de groothandel in bouwmaterialen, waaronder dient te worden begrepen de groothandel in zgn. grove bouwmaterialen, afbouwmaterialen, bouwplaten, isolatiematerialen, bouwproducten van kunststof, bindmiddelen, mortels en morteltoeslagen, bouwrelevante chemische preparaten en overige bouwgerelateerde materialen.

Onder groothandel in technische producten en metalen als genoemd bij sector 41. Groothandel I dient te worden verstaan:

- de groothandel in staal, waaronder dient te worden begrepen de groothandel in producten van staal, ongeacht van welke procédé en ongeacht welke legering, bewerkt en onbewerkt, zoals staven, profielen, strippen, platen, bandstaal, draad, vormstukken, buizen, pijpen, hulpstukken en appendages voor pijpen en buizen, non-ferro metalen en daaruit vervaardigde halffabrikaten, alsmede de groothandel in schroot, c.v.-installaties met toebehoren en kachels;
- de groothandel in metaalwaren, waaronder dient te worden begrepen de groothandel in "grote ijzerwaren" (metaal- of staalconstructies), gereedschappen van staal en/of hout, rubber en kunststof in elke afwerking en uitvoering, alsmede machines en hulpmiddelen voor onderhoudswerkplaatsen en garages, land- en tuinbouwgereedschappen, kleine ijzerwaren en persoonlijke beschermingsartikelen voor gehoor e.d.;
- de groothandel in sanitaire artikelen, waaronder dient te worden begrepen de groothandel in artikelen die hoofdzakelijk of uitsluitend toepassing vinden in gebouwgebonden infrastructurele voorzieningen (installaties) op het gebied van water (aan- en afvoer), gas en riolering en hemelwaterafvoer, alsmede artikelen ter samenstelling van bad-, douche-, bidet-, closet- en urinoircombinaties, geisers en drukautomaten en dergelijke toestellen voor warmwatervoorziening, ongeacht welke grondstof bij de vervaardiging is aangewend;
- de groothandel in auto's, waaronder tevens dient te worden begrepen de groothandel in auto-onderdelen, auto-uitrustingen, vracht/bestelauto's, zgn. specials, onderdelen voor vrachtwagens, aanverwante transportmiddelen zoals trailers, aanhangwagens en containers, verbrandingsmotoren, alle overige motorvoertuigen met inbegrip van landbouwwerktuigen, mobiele bouwmachines en mobiele kranen.
- de groothandel in rijwielen al dan niet voorzien van een hulpmotor en aanverwante producten, onderdelen en uitrustingen;
- de groothandel in motorfietsen, onderdelen en uitrustingen, zowel nieuw als gebruikt;
- de groothandel in elektrotechnische en elektronische artikelen, waaronder dient te worden begrepen de groothandel in artikelen dienende tot het meten, muteren, schakelen, transformeren, transporteren en voortbrengen van elektrisch arbeidsvermogen alles in de meest ruime zin met inbegrip van aanverwante artikelen en toebehoren en onderdelen hiervan zoals onder meer: installaties op het gebied van energie en informatiesystemen, verlichtingsartikelen, elektrische huishoudelijke toestellen, audio en videoproducten (banden, cd's, cdi's, cd-roms) in hun hoedanigheid van onbewerkte gegevensdrager, elektronische audio- en beeldapparaten, antennemateriaal, computers en computerrandapparatuur (hardware), elektronische muziekinstrumenten, producten op het gebied van telefonie, elektrische en elektronische meet- en regelapparatuur, stofzuigers, magnetrons, was- en droogmachines e.d.;
- de groothandel in huishoudelijke artikelen, waaronder dient te worden begrepen de groothandel in artikelen bestemd voor particulier huishoudelijk gebruik, zoals kookapparatuur, kook-, bak-, braad- en keukengerei, ongeacht het materiaal waarvan de artikelen zijn vervaardigd.

Onder bandengroothandel als genoemd bij sector 41. Groothandel I dient te worden verstaan:

- het bandenimport/groothandelsbedrijf, waaronder tevens dient te worden begrepen de groothandel in en import van wielen en/of velgen, binnenbanden, ventielen en overig toebehorend materiaal, alsmede het distribueren daarvan aan wederverkopers en/of (bedrijfsmatige) eindgebruikers (business to business handel);

- het bandenservicebedrijf, waaronder dient te worden begrepen het op voorraad houden en verkopen van banden/wielen en toebehoren aan wederverkopers en/of bedrijfsmatige eindgebruikers;

N.B.: met ingang van 1 januari 2012 wordt Bijlage 1 van de Regeling Wfsv gewijzigd en wordt aan de omschrijving bij sector 41. Groothandel I onder lid 3 toegevoegd: "inclusief het bandenservicebedrijf (verkoop aan het publiek)". Dat betekent, dat het bandenservicebedrijf met ingang van 1 januari 2012 altijd onder de werkingssfeer van sector 41. Groothandel I komt te vallen, ongeacht of er in hoofdzaak aan particulieren of bedrijven wordt verkocht.

- het bandeninzamelingsbedrijf, waaronder dient te worden begrepen de inkoop, het op voorraad houden, keuren, vervoeren, opslaan, verkopen, exporteren van gebruikte banden/wielen en toebehoren, alsmede het doorleveren van deze producten aan recyclingdepots.

Wij verzoeken u bij de indeling van bedrijven, die de functie van groothandel uitoefenen, te handelen mede conform bovenstaande criteria.

Mededeling Lisv van 11 januari 2001 (Vislos- en sorteerbe-drijven)

Documentgegevens			
Afkorting	IS	Versienummer	Versie 2
Onderdeelnummer	2.00.00-18	Versiedatum	11-01-2012
Alleen voor intranet	nee		
Korte omschrijving			

Aan de directies van de uitvoeringsinstellingen

Indeling van vislos-/vissorteerbe-drijven

Dames en heren,

Met betrekking tot de indeling van vislos-/vissorteerbe-drijven is naar aanleiding van vragen naar de voor deze branche geldende indelingscriteria een algemeen onderzoek ingesteld.

Het gaat hier dan om vislos-/vissorteerbe-drijven werkzaam op afslagen voor verse zeevis. Deze be-drijven houden zich bezig met het lossen van een vissersschip door het uit het ruim halen van de kisten met vis en plaatsen daarvan op de kade, voor zover dit niet door de scheepsbemanning zelf gedaan wordt. Vervolgens worden die kisten vervoerd naar een hal van de afslag waar het sorteren plaatsvindt. De vis wordt gesorteerd op soort, maat/gewicht en kwaliteit, verpakt in kisten en daarna geplaatst in een koelhal in afwachting van het veilen. De los- en sorteervergoeding is bij vrijwel al deze be-drijven gerelateerd aan de besomming (de opbrengst van de vangst op de veiling).

Tot de hier besproken be-drijfsactiviteit wordt niet gerekend het lossen van zeevis in diepgevroren toestand; die vis is namelijk gevangen met vrieshektrawlers, die enkele weken op zee blijven en waarbij aan boord wordt gesorteerd, verpakt en in vriesruimen ingevroren. Het sec lossen daarvan door middel van walkranen en per vorkheftruck vervoeren van schip/kade naar vrieshuis is een be-drijfsuitoefening, die van rechtswege ressorteert onder sector 20. Havenbe-drijven (stuwadoorsbe-drijven en machinale los- en laadbe-drijven).

Bij beantwoording van de vraag in welke sector vislos-/vissorteerbe-drijven zouden moeten worden ingedeeld is overwogen, dat de werkzaamheden van het lossen en sorteren van vis kunnen geacht kunnen worden gebonden te zijn aan en onderdeel te zijn van de visserij. Aan het vangen en ter veiling aanbieden van vis is logisch verbonden, dat de partijen aangeboden vis voldoen aan criteria met betrekking tot soort, grootte, gewicht en hoeveelheid. Voorts fluctueren de tijden waarop wordt gewerkt met en zijn afhankelijk van de dagen waarop vis wordt aangevoerd. Daarnaast zijn er schippers, die zelf aan boord (deels) sorteren en zelf de vangst op de kade zetten.

Er is, samenvattend, sprake van een dermate sterke band tussen vislos-/vissorteerbe-drijven en de daadwerkelijke visserij, dat deze be-drijven gezien kunnen worden als "hulpafdelingen" van het visserijbe-drijf. Besloten is dan ook, dat deze be-drijven dienen te worden ingedeeld in sector 23. Visserij.

Gebleken is, dat in de praktijk het merendeel van deze be-drijven reeds in sector 23. Visserij is ingedeeld. Waar dit niet het geval is zal de betrokken uitvoeringsinstelling door ons separaat worden benaderd met het verzoek per toekomstige datum alsnog tot herindeling over te gaan.

Wij verzoeken u voortaan bij de indeling van deze be-drijven met het voorgaande rekening te houden.

Brief Lisv van 10 juli 1997

Documentgegevens			
Afkorting	IS	Versienummer	Versie 2
Onderdeelnummer	2.00.00-19	Versiedatum	11-01-2012
Alleen voor intranet	nee		
Korte omschrijving			

X.1754 Indeling van accountantskantoren etc.

Dames en heren,

Uit de praktijk is ons gebleken, dat er onduidelijkheid bestaat terzake van de indeling van kantoren van accountants en belastingconsulenten, welke ressorteren onder Zakelijke Dienstverlening I. Met name het antwoord op de vraag of sprake is van accountantskantoren e.d. dan wel administratiekantoren (Zakelijke Dienstverlening III) blijkt problemen op te leveren. In dit verband vragen wij uw aandacht voor het volgende.

Voor indeling in een risicogroep/sector is bepalend in welke functie of functies een werkgever in het maatschappelijk leven optreedt. In de voorliggende kwestie staat ter beoordeling of daadwerkelijk sprake is van een primair als accountants- c.q. belastingconsulentenkantoor optredende werkgever (= risicogroep/sector Zakelijke Dienstverlening I) danwel dat de kernfunctie van de onderneming het optreden als administratiekantoor betreft (= risicogroep/sector Zakelijke Dienstverlening III). Ook de mogelijkheid dat in beide functies wordt opgetreden dient daarbij te worden betrokken. Is van deze laatste situatie (samengestelde onderneming) sprake dan geldt voor de indeling het criterium van de grootste loonsom; met andere woorden, de werkgever dient dan ingedeeld te worden in die risicogroep/sector waartoe functioneel de werkzaamheden behoren waarvoor hij in de regel het grootste bedrag aan loon betaalt. Hierbij zij aangetekend dat wanneer een werkgever in één bepaalde functie optreedt, bijv. als accountantskantoor, advocatenkantoor enz., het loon van het bij die werkgever in dienst zijnde personeel dat in het kader van de vastgestelde functie ondersteunende/administratieve werkzaamheden verricht, volledig aan de hier bedoelde kernfunctie dient te worden toegerekend. In sterke mate doet dit zich voor wanneer binnen een onderneming het beroep van accountant/advocaat wordt uitgeoefend door een voor de sociale verzekeringswetten niet verplicht verzekerde persoon terwijl het overige wel verplicht verzekerde personeel daarbij administratieve ondersteuning verleent; de kernfunctie betreft hier het optreden als accountantskantoor/advocatenkantoor. Kort samengevat dienen derhalve voor indeling in een risicogroep/sector de binnen een onderneming te onderscheiden activiteiten in onderlinge samenhang te worden gezien, zulks teneinde de kernfunctie van de werkgever te kunnen vaststellen.

Teneinde in zaken als deze snel duidelijkheid te krijgen wordt door ons sinds kort bijgevoegde verklaring gehanteerd, in te vullen en te ondertekenen door de betrokken werkgever, waarbij in de toezendbrief aan werkgever ter toelichting voor invulling tevens vorenstaande alinea wordt opgenomen.

Voorzover vergelijkbare kwesties nu en in de toekomst bij u in behandeling zijn dan wel komen verzoeken wij u overeenkomstig te handelen. Blijkt uit de verklaring van werkgever dat niet tenminste 51% van de werkzaamheden c.q. sv-loon functioneel gezien betrekking heeft op accountancy e.d. dan moet uiteraard wel aanvullend onderzoek plaatsvinden.

Wellicht stelt het bovenstaande u in de gelegenheid nog lopende kwesties langs deze weg eenvoudig en snel af te handelen.

Hoogachtend,

X.1755 VERKLARING AFGEGEVEN IN VERBAND MET EEN VERZOEK TOT INDELING IN SECTOR 43. ZAKELIJKE DIENSTVERLENING I

Aan:

Belastingdienst etc.....

Gezien het verzoek van de werkgever

Naam:.....

Adres:.....

Woonplaats:.....

Fiscaal nr.:.....

Ter beoordeling of voor de uitvoering Werknemersverzekeringen indeling in sector 43. Zakelijke Dienstverlening I kan plaatsvinden, verklaart ondergetekende

Naam:.....

Adres:.....

Woonplaats:.....

In de hoedanigheid van:.....

dat in de regel tenminste 51% van de totale loonsom (voor de Werknemersverzekeringen) van bovengenoemde werkgever wordt uitbetaald voor werkzaamheden, welke voortvloeien uit zijn/haar maatschappelijke functie als accountant/belastingconsulent, onder welke werkzaamheden in dit verband uitsluitend worden verstaan:

- het opstellen van jaarstukken;
- het afgeven van accountantsverklaringen;
- het controleren van boekhoudingen;
- het adviseren over het inrichten van een doelmatige administratie;
- het doen van belastingaangiften;
- het geven van belastingadviezen;
- het geven van bedrijfseconomische en/of organisatorische adviezen.

Ondergetekende verplicht zich tegenover de Belastingdienst om deze onmiddellijk in kennis te stellen van wijzigingen die tot gevolg hebben dat in de regel niet meer tenminste 51% van de totale loonsom (voor de Werknemersverzekeringen) op vorenstaande werkzaamheden betrekking heeft.

Plaats en datum:.....

Handtekening:.....

Mededeling Lisv van 30 juni 1998 (Pleegcriterium verhuurbedrijven)

Documentgegevens			
Afkorting	IS	Versienummer	Versie 2
Onderdeelnummer	2.00.00-20	Versiedatum	11-01-2012
Alleen voor intranet	nee		
Korte omschrijving			

X.1756 Indeling van verhuurbedrijven

Dames en heren,

Naar aanleiding van een aantal in de praktijk gerezen onduidelijkheden met betrekking tot de indeling in sectoren van verhuurbedrijven heeft een nadere afbakening plaatsgevonden van de hier te hanteren indelingscriteria. Met name gaat het er hierbij om wanneer een verhuurbedrijf nu al dan niet als "verhuurinrichting", als bedoeld in de bijlage van de Indelingsregeling onder sector 17. Detailhandel en ambachten, moet worden aangemerkt. In het verlengde hiervan speelt als apart onderwerp de indeling van de verhuurders van licht metalen steigers (niet zijnde de traditionele bouwsteigers), die tot dusverre werden ingedeeld in de sector, waarbinnen voor de verhuur het meest werd verloned.

Bij de afbakening van het begrip "verhuurinrichting" als vorenbedoeld gaat het uitsluitend om bedrijven, die zich toeleggen op de verhuur van roerende zaken. Dergelijke verhuurbedrijven zijn thans met name te vinden in zowel de sector 45. Zakelijke Dienstverlening III (bij wijze van assimilatie) als in de sector 17. Detailhandel en ambachten (verhuurinrichting).

Om te komen tot een nadere afgrenzing is ten dele aansluiting gezocht bij het u bekende "pleegcriterium" zoals dit al sinds jaren geldt bij de afbakening tussen de begrippen groothandel en detailhandel. Voor de verhuurders van roerende zaken betekent dit het volgende:

- De verhuurder aan zakelijke gebruikers beweegt zich in de sfeer van de zakelijke dienstverlening en ressorteert onder sector 45. Zakelijke Dienstverlening III, indien het gaat om zaken, die in de regel niet voor de particulier in de detailhandel verkrijgbaar zijn.
- De verhuurder aan zakelijke gebruikers beweegt zich in de sfeer van de zakelijke dienstverlening en ressorteert onder sector 45. Zakelijke Dienstverlening III ook al pleegt de particulier de door die werkgever verhuurde goederen (dus niet zijnde goederen als bedoeld onder 1) wel te huren, doch in de regel niet in dezelfde vorm, omvang en/of hoeveelheid als waarin de goederen door die betreffende werkgever aan zakelijke gebruikers worden verhuurd.

Voor de verhuurders van licht steiger- en klimmaterieel brengt dit voorts met zich, dat zij voortaan moeten worden ingedeeld in sector 45. Zakelijke Dienstverlening III.

Het voorgaande kan in de praktijk betekenen dat, overigens marginale, verschuivingen optreden richting sector 45. Zakelijke Dienstverlening III. In de sector 17. Detailhandel en ambachten bevinden zich naar verwachting een aantal werkgevers, die verhuren in de sfeer van de zakelijke dienstverlening. In de sectoren verband houdend met de bouwnijverheid bevindt zich een aantal werkgevers, dat zich primair bezig houdt met de verhuur van licht steiger- en klimmaterieel.

Wij verzoeken de uitvoeringsinstellingen, die voornoemde sectoren in administratie hebben, te onderzoeken welke werkgevers op grond van bovengenoemde criteria voor herindeling in aanmerking komen en deze met inachtneming van het bekende datumbeleid te herindelen. In zoverre het gaat om werkgevers met gelijke bedrijfsactiviteiten c.q. verhuur in dezelfde branche verzoeken wij om die werkgevers zoveel mogelijk gelijktijdig te herindelen.

Wellicht ten overvloede merken wij nog op, dat voor het overige de criteria, die reeds golden voor bepaalde categorieën verhuurbedrijven, die specifiek aan een bepaalde (vak)sector worden toegerekend (hetzij ingevolge de tekst van de Indelingsregeling hetzij ingevolge vigerend beleid) onveranderd blijven.

Hoogachtend,

Circulaire van de SVr van 28 juli 1982 (Groothandelaren/grossiers in vlees, vleeswaren en importeurs van bevroren vlees)

Documentgegevens			
Afkorting	IS	Versienummer	Versie 2
Onderdeelnummer	2.00.00-21	Versiedatum	11-01-2012
Alleen voor intranet	nee		
Korte omschrijving			

Bedrijfsvereniging voor Bank- en Verzekeringswezen, Groothandel en Vrije Beroepen te Amsterdam.

X.1757 Indeling van groothandelaren/grossiers in vleeswaren en importeurs van bevroren vlees

Onder verwijzing naar uw bovenvermelde brief betreffende de indeling van groothandelaren/grossiers in vlees, vleeswaren en importeurs van bevroren vlees, delen wij u het volgende mede.

De commissie bedrijfsindeling van de Raad heeft, na kennisneming van het ter zake door de inspectie van de Raad uitgebrachte rapport d.d. 23 oktober 1981, nr. 6798/81, dat u is toegezonden met onze brief van 23 december 1981, kenmerk 81/7788, en van de door uw bedrijfsvereniging en "De Samenwerking" Bedrijfsvereniging voor het Slagers- en Vleeswarenbedrijf, de Groothandel in Vlees en de Pluimveeslachterijen gegeven adviezen, in deze aangelegenheid de volgende beslissingen genomen:

- groothandelaren in vee en vlees die zelf slachten en vlees bewerken,
- groothandelaren in vlees waarbij be- en verwerking van het vlees plaatsvindt,
- groothandelaren in vlees en vleeswaren waarbij be- en verwerking van het vlees plaatsvindt, en
- importeurs van diep gevrozen vlees die het vlees be- en verwerken, zijn van rechtswege aangesloten bij "De Samenwerking" Bedrijfsvereniging voor het Slagers- en Vleeswarenbedrijf, de Groothandel in Vlees en de Pluimveeslachterijen en
- groothandelaren in vleeswaren- en conserven die zich niet bezighouden met de productie of bewerking daarvan en
- importeurs van diepgevroren vlees die het vlees niet zelf opslaan en bewerken, zijn van rechtswege aangesloten bij uw bedrijfsvereniging.

In verband met het feit dat de onder de punten 1 tot en met 3 genoemde beslissingen voor zich spreken zullen hierna slechts de overwegingen worden vermeld welke hebben geleid tot de resterende beslissingen.

Met betrekking tot importeurs van diepgevroren vlees, die zelf het vlees eventueel opslaan, het ingevroren vlees be- en verwerken en dit "en masse" dan wel "en grosse" leveren aan derden, is de commissie van mening dat die ondernemingen als groothandelaar in vlees van rechtswege zijn aangesloten bij "De Samenwerking" Bedrijfsvereniging voor het Slagers- en Vleeswarenbedrijf, de Groothandel in Vlees en de Pluimveeslachterijen. De commissie heeft ten aanzien van die werkgevers overwogen, dat in hun ondernemingen vleesbewerking plaatsvindt en dat zij dezelfde risico's voor de sociale verzekeringswetten hebben als andere vleesgrossiers.

In de bijlage behorende bij de beschikking van de Staatssecretaris van Sociale Zaken van 8 december 1952, nr. 6888, wordt in onderdeel XXV (Bank- en Verzekeringswezen, Groothandel en Vrije Beroepen), bij c de groothandel genoemd, exclusief de groothandel en grossiers in vlees en slachtafvallen, welke laatste bedrijven evenals de vleeswarenindustrie zijn genoemd in onderdeel XVI (Slagersbedrijf en Vleeswarenbedrijf).

Gelet op de omstandigheid dat de groothandel in vleeswaren en conserven niet expliciet is vermeld in onderdeel XVI van genoemde bijlage, is de commissie van oordeel dat groothandelaren in vleeswaren- en

conserven, voor zover zij zich niet bezighouden met de produktie daarvan, ressorteren onder uw bedrijfsvereniging.

Ten aanzien van importeurs van diepgevroren vlees die het vlees niet bewerken en zelf opslaan, heeft de commissie geconstateerd dat zij zich in feite veel meer bezighouden met de zogenaamde "papieren" tussenhandel. In verband met het feit dat laatstgenoemde importeurs het door hen verhandelde vlees zelden of nooit zien, heeft de commissie overwogen dat de functie die zij in het maatschappelijk verkeer innemen in zekere zin vergelijkbaar is met die van de tot de werkingssfeer van uw bedrijfsvereniging behorende tussenpersonen waartoe onder meer de commissionairs en makelaars in (roerende) goederen worden gerekend.

De Sociale Verzekeringsraad,

Mededeling Lisv van 29 maart 2001 (dispensatie voor uitzendbedrijven in de koopvaardij)

Documentgegevens			
Afkorting	IS	Versienummer	Versie 2
Onderdeelnummer	2.00.00-22	Versiedatum	11-01-2012
Alleen voor intranet	nee		
Korte omschrijving			

GAK Nederland B.V.te Amsterdam.

Dispensatie voor uitzendbedrijven in de koopvaardij.

Graag vraag ik uw aandacht voor het volgende,

In art. 4 van het welbekende nieuwe Uitzendbesluit is de mogelijkheid geopend voor het Lisv om t.a.v. specifieke groepen werkgevers, die zich gelet op de aard van de werkzaamheden van het uitgezonden personeel nagenoeg uitsluitend binnen één sector bewegen, vrijstelling te verlenen van aansluiting bij sector 52. Uitzendbedrijven en hen vervolgens in te delen in de betreffende vaksector. In de besluitvormingsfase voorafgaande aan de totstandkoming van het Uitzendbesluit werd hierbij reeds gedacht aan uitzendbedrijven in de koopvaardij; zulks gelet op het specifiek internationale karakter van die sector, de ingevolge het Wetboek van Koophandel op die sector toegespitste arbeidsovereenkomsten (naast eventuele uitzendovereenkomsten) en een aantal uitvoeringstechnische aspecten, die qua optelsom aan het uitzenden binnen de koopvaardij een wat bijzonder karakter geven ten opzichte van uitzenden in andere sectoren.

Besloten is dan ook na consultatie van de direct betrokken sectorraden, dat individuele werkgevers, die zich nagenoeg uitsluitend bewegen in werkzaamheden van de koopvaardij (dus het werken op schepen buitengaats) en die gelet op de hoofdregels van het Uitzendbesluit in sector 52. Uitzendbedrijven zouden moeten worden ingedeeld, in aanmerking kunnen komen voor dispensatie en alsnog ingedeeld kunnen worden in sector 24. Koopvaardij. Voorwaarde is wel, dat zij voor minimaal 85% van de totale premieplichtige loonsom buitengaats werkzaamheden doen verrichten; uitzendwerk en "vast" werk mogen in dit verband bij elkaar geteld worden.

De dispensatie kan alleen worden afgegeven door (de Commissie Indelingen van) het Lisv en een mededeling over dit onderwerp zal nog aan alle uvi's worden gezonden. Het leek mij goed u op voorhand te informeren, opdat in elk geval de collega's van GAK Nederland B.V. kunnen weten, dat voor uitzenden in de koopvaardij (maar dan ook alleen voor deze sector) de dispensatiemogelijkheid bestaat en dat werkgevers zich desgewenst moeten melden bij het Lisv. Mogelijk is het nuttig ten behoeve van de werkgevers t.z.t. hiervan melding te maken in de Gakkrant. Wellicht ten overvloede zend ik u hierbij in afschrift onze brieven over dit onderwerp aan de beide direct betrokken sectorraden nl. de sectorraden Koopvaardij en Commerciële Dienstverlening.

Hoogachtend,

Circulaire SVr van 28 december 1987 (grensafbakening groothandel/detailhandel)

Documentgegevens			
Afkorting	IS	Versienummer	Versie 2
Onderdeelnummer	2.00.00-23	Versiedatum	11-01-2012
Alleen voor intranet	nee		
Korte omschrijving			

Ter bevestiging van hetgeen besproken is tijdens de op 4 december 1987 met betrekking tot de grensafbakening groothandel/detailhandel gehouden hoorzitting van de commissie bedrijfsindeling van de Raad met vertegenwoordigingen van uw bedrijfsvereniging en van de Bedrijfsvereniging voor Detailhandel, Ambachten en Huisvrouwen, delen wij u het volgende mede.

Tijdens de hoorzitting is gebleken dat aanvankelijk tussen uw beide bedrijfsverenigingen geen overeenstemming bereikt kon worden over de bevoegdheid ten aanzien van handelaren die zich bezighouden met het leveren van goederen aan bedrijfsmatige kopers, al dan niet in combinatie met leveringen aan wederverkopers en/of particulieren.

Het is u bekend dat de commissie ten behoeve van door haar te nemen indelingsbeslissingen gebruik maakt van een "pleegcriterium" teneinde te bepalen in welke gevallen leveranciers aan bedrijfsmatige kopers onder de werkingssfeer van uw bedrijfsvereniging vallen en in welke gevallen onder die van de Bedrijfsvereniging voor Detailhandel, Ambachten en Huisvrouwen.

Het bedoelde pleegcriterium luidt als volgt: De leverancier aan bedrijfsmatige kopers dient tot de groothandel te worden gerekend en ressorteert onder de werkingssfeer van uw bedrijfsvereniging, indien de particulier zich de door die leverancier verkochte goederen niet pleegt aan te schaffen. De leverancier aan bedrijfsmatige kopers dient tot de groothandel te worden gerekend en ressorteert onder de werkingssfeer van uw bedrijfsvereniging, indien de particulier zich de door die leverancier verkochte goederen wel pleegt aan te schaffen doch niet in dezelfde vorm, omvang en/of hoeveelheid als waarin de goederen door die betreffende leverancier aan bedrijfsmatige kopers worden geleverd. De leverancier aan bedrijfsmatige kopers dient tot de detailhandel te worden gerekend en ressorteert onder de werkingssfeer van de Bedrijfsvereniging voor Detailhandel, Ambachten en Huisvrouwen, indien de particulier zich de door die leverancier verkochte goederen ergens pleegt aan te schaffen in dezelfde vorm, omvang en/of hoeveelheid als waarin de bedrijfsmatige kopers bij hem die goederen kopen. In die gevallen waarin zowel verkoop aan bedrijfsmatige kopers plaatsvindt die tot de groothandel gerekend dient te worden als verkoop die tot de detailhandel gerekend dient te worden, vindt aansluiting plaats op gelijke wijze als in artikel 7, tweede lid, OSV is aangegeven.

Ten behoeve van de praktische toepassing van deze criteria wordt hieronder aangegeven in welke gevallen uw bedrijfsvereniging en in welke gevallen de Bedrijfsvereniging voor Detailhandel, Ambachten en Huisvrouwen bevoegd is.

Levering aan wederverkopers	uw BV is bevoegd
Levering aan particulieren	de BV Detam is bevoegd
Levering aan bedrijfsmatige kopers	bevoegdheid wordt vastgesteld met gebruikmaking van het pleegcriterium
Levering aan wederverkopers en aan particulieren	afhankelijk van de loonsom uw BV of de BV Detam
Levering aan wederverkopers en aan bedrijfsmatige kopers	afhankelijk van de loonsom en rekening houdend met het pleegcriterium

Levering aan particulieren en aan bedrijfsmatige kopers afhankelijk van de loonsom en rekening houdend met het pleegcriterium

Levering aan particulieren en aan wederverkopers en bedrijfsmatige kopers afhankelijk van de loonsom en rekening houdend met het pleegcriterium

Na mondelinge uiteenzetting van het vorenstaande tijdens de vergadering hebt u te kennen gegeven die mogelijkheid als een goed compromis te zien doch eerst definitief een beslissing te kunnen nemen na kennisneming van een schriftelijke uiteenzetting. Overeenkomstig de met u gemaakte afspraak zenden wij u thans de bedoelde schriftelijke uiteenzetting, terwijl indien daaraan behoefte zou bestaan tevens de mogelijkheid wordt geboden op secretarieel niveau nog nadere informatie uit te wisselen.

Gaarne vernemen wij vóór 31 januari a.s. of uwerzijds aan een dergelijk gesprek behoefte bestaat teneinde in onderling overleg een datum daarvoor te kunnen vaststellen, danwel of u akkoord gaat met de in deze brief weergegeven regeling.

De Sociale Verzekeringsraad,

De datum van (her)indeling bij een sector

Documentgegevens			
Afkorting	IS	Versienummer	Versie 2
Onderdeelnummer	2.00.00-24	Versiedatum	11-01-2012
Alleen voor intranet	nee		
Korte omschrijving			

Het is niet altijd eenvoudig om te bepalen met ingang van welke datum een werkgever moet of kan worden ingedeeld of heringedeeld bij een (andere) sector. Daarom volgt hieronder een overzicht van hetgeen daarover wettelijk is geregeld.

X.1758 Wettelijke bepalingen algemeen

De basis voor de indeling bij een sector is de Wet financiering sociale verzekeringen (Wfsv).

Art. 95, lid 1 Wfsv

Bij regeling van Onze Minister, na overleg met Onze Minister van Financiën en nadat hij het UWV in de gelegenheid heeft gesteld daarover advies uit te brengen, wordt het bedrijfs- en beroepsleven ingedeeld in sectoren, waarbij elke sector één of meer takken van bedrijf of beroep of gedeelten daarvan omvat en kan een sector worden onderverdeeld in sectoronderdelen, waarbij elk sectoronderdeel de bedrijfsactiviteiten van één of meer werkgevers omvat. Op grond van artikel 95 Wfsv verdeelt de minister het bedrijfs- en beroepsleven in sectoren en sectoronderdelen (= premiegroepen binnen één sector). Elke sector omvat een of meer takken van bedrijf of beroep of gedeelten daarvan. Deze verdeling van het bedrijfs- en beroepsleven wordt de Indelingsregeling (met bijlage) genoemd.

De enkelvoudige onderneming

Art. 96, lid 1 Wfsv

Een werkgever is van rechtswege aangesloten bij de op grond van artikel 95 vastgestelde sector waartoe de werkzaamheden behoren die hij als werkgever doet verrichten.

Art. 97, lid 2 Wfsv

De inspecteur deelt een werkgever bij voor bezwaar vatbare beschikking mee, bij welke sector en vanaf welke datum hij op grond van artikel 96 is aangesloten.

Art. 97, lid 4 Wfsv

De inspecteur is bevoegd tot herziening van de beschikking, bedoeld in het tweede en derde lid, indien enig feit grond oplevert voor het vermoeden dat de aansluiting bij een sector onjuist is en deze tekortkoming een gevolg is van een feit dat aan de werkgever kan worden toegerekend of redelijkerwijs kenbaar had kunnen zijn. De inspecteur stelt de herziening vast bij voor bezwaar vatbare beschikking. De bevoegdheid tot herziening werkt uiterlijk terug tot en met 1 januari van enig jaar waarop de beschikking betrekking heeft en vervalt door verloop van 5 jaren na het einde van het kalenderjaar waarop de beschikking betrekking heeft.

Artikel 96, lid 1 Wfsv bepaalt, dat een werkgever van rechtswege (hij heeft dus geen keus) is aangesloten bij de sector, waartoe de werkzaamheden behoren die hij als werkgever verricht (enkelvoudige onderneming). Conform artikel 97, lid 2 Wfsv bepaalt de inspecteur bij welke sector en vanaf welke datum een werkgever is aangesloten.

Een werkgever is een natuurlijk persoon of rechtspersoon, die verzekeringsplichtig personeel (ingevolge de sociale verzekeringswetten) in dienst heeft. Een werkgever is verplicht aangesloten bij een sector met ingang van de datum waarop hij verzekeringsplichtig personeel in dienst heeft genomen.

Als een bestaande werkgever om overdracht naar een andere sector vraagt in verband met gewijzigde werkzaamheden, wordt zijn verzoek in principe ingewilligd per de datum waarop zijn bedrijfsuitoefening aantoonbaar onder de werkingssfeer van de andere sector is komen te vallen. In de regel zal dat een recente datum zijn of, in overleg met de werkgever, een toekomstige datum, b.v. met ingang van de eerstvolgende loonaangifteperiode.

Als blijkt, dat de sectorindeling onjuist is vastgesteld, kan de datum ook in het verleden liggen met een maximum van 5 jaren. Artikel 97, lid 4 biedt de mogelijkheid ten nadele van een werkgever de aansluiting bij een sector te wijzigen met een terugwerkende kracht van 5 jaren, wanneer de sectoraansluiting onjuist blijkt te zijn. Deze tekortkoming moet de werkgever dan wel kunnen worden toegerekend of voor hem kenbaar geweest kunnen zijn. Zie ook Ambtshalve verminderen en teruggeven, onderdeel van Besluit fiscaal bestuursrecht.

De samengestelde onderneming

Art. 96, lid 2 Wfsv

Indien een werkgever werkzaamheden doet verrichten die behoren tot verschillende sectoren, is hij van rechtswege aangesloten bij de sector waartoe de werkzaamheden behoren waarvoor hij als werkgever in de regel het grootste bedrag aan premieplichtig loon betaalt of vermoedelijk zal betalen.

Art. 97, lid 2 Wfsv

De inspecteur deelt een werkgever bij voor bezwaar vatbare beschikking mee, bij welke sector en vanaf welke datum hij op grond van artikel 96 is aangesloten.

Art. 97, lid 4 Wfsv

De inspecteur is bevoegd tot herziening van de beschikking, bedoeld in het tweede en derde lid, indien enig feit grond oplevert voor het vermoeden dat de aansluiting bij een sector onjuist is en deze tekortkoming een gevolg is van een feit dat aan de werkgever kan worden toegerekend of redelijkerwijs kenbaar had kunnen zijn. De inspecteur stelt de herziening vast bij voor bezwaar vatbare beschikking. De bevoegdheid tot herziening werkt uiterlijk terug tot en met 1 januari van enig jaar waarop de beschikking betrekking heeft en vervalt door verloop van 5 jaren na het einde van het kalenderjaar waarop de beschikking betrekking heeft.

Artikel 96, lid 2 Wfsv wordt de "in de regelbepaling" genoemd. Met in de regel wordt, gelet op de bestaande jurisprudentie, een periode van (ongeveer) drie jaar bedoeld. Dat wil zeggen, dat een samengestelde onderneming pas kan overgaan naar een andere sector, nadat gedurende een periode van drie jaar het meest is verlood voor werkzaamheden, die onder die andere sector vallen. Dat is zo geregeld om te voorkomen, dat een samengestelde onderneming, die in het ene jaar meer verloont t.b.v. bedrijf X en in het volgende jaar weer meer verloont t.b.v. bedrijf Y, ieder jaar geconfronteerd wordt met overdracht naar een andere sector.

Uitsluitend in het geval, dat in de bestaande bedrijfsuitoefening en maatschappelijke functie van een samengestelde onderneming plotseling een structurele en duurzame verandering optreedt (b.v. door verkoop van een bedrijfsonderdeel), zal op dat moment een nieuwe beoordeling moeten plaatsvinden wat betreft de aansluiting bij een sector.

Conform artikel 97, lid 2 Wfsv bepaalt de inspecteur bij welke sector en vanaf welke datum een werkgever is aangesloten. Artikel 97, lid 4 biedt de mogelijkheid ten nadele van een werkgever de aansluiting bij een

sector te wijzigen met een terugwerkende kracht van 5 jaren, wanneer de sectoraansluiting onjuist blijkt te zijn. Deze tekortkoming moet de werkgever dan wel kunnen worden toegerekend of voor hem kenbaar geweest kunnen zijn. Zie ook Ambtshalve verminderen en teruggeven, onderdeel van Besluit fiscaal bestuursrecht.

De gesplitste aansluiting

Art. 97, lid 3 Wfsv

In afwijking van artikel 96, tweede lid, beslist de inspecteur bij voor bezwaar vatbare beschikking op aanvraag dat een werkgever met ingang van een door de inspecteur aan te geven datum voor door de inspecteur aan te wijzen werkzaamheden is aangesloten bij een andere sector dan de sector waartoe de werkzaamheden behoren die hij overigens doet verrichten.

Art. 97, lid 4 Wfsv

De inspecteur is bevoegd tot herziening van de beschikking, bedoeld in het tweede en derde lid, indien enig feit grond oplevert voor het vermoeden dat de aansluiting bij een sector onjuist is en deze tekortkoming een gevolg is van een feit dat aan de werkgever kan worden toegerekend of redelijkerwijs kenbaar had kunnen zijn. De inspecteur stelt de herziening vast bij voor bezwaar vatbare beschikking. De bevoegdheid tot herziening werkt uiterlijk terug tot en met 1 januari van enig jaar waarop de beschikking betrekking heeft en vervalt door verloop van 5 jaren na het einde van het kalenderjaar waarop de beschikking betrekking heeft.

Op grond van artikel 97, lid 3, Wfsv kan de inspecteur op verzoek van een werkgever, die een samengestelde onderneming uitoefent, toestemming verlenen om bij meer dan één sector aangesloten te mogen zijn. Dit kan bij aanvang van het werkgeverschap maar ook bij een bestaande indeling. De mogelijkheid van indeling bij meer dan één sector is geopend op verzoek van het bedrijfsleven. Bij inwilliging van een dergelijk verzoek is de werkgever beter in staat de premiehoogten (en de hieraan gerelateerde uitkeringsrechten) van de werknemers af te stemmen op de overige arbeidsvoorwaarden. Ook komt het voor dat deelname aan uit de CAO voortvloeiende regelingen alleen dan mogelijk is, wanneer indeling bij een bepaalde sector bestaat.

De toestemming wordt verleend als de werkgever voldoet aan de daarvoor gestelde voorwaarden (zie hoofdstuk "De gesplitste indeling") met ingang van een door de inspecteur aan te geven datum. Bij aanvang van het werkgeverschap is dat uiteraard de datum, waarop de werkgever voor het eerst verzekeringsplichtig personeel in dienst heeft genomen. Bij een bestaande indeling wordt altijd, in overleg met de werkgever, toestemming verleend per een toekomstige datum vanaf het moment van indiening van het verzoek, b.v. met ingang van de daarop volgende loonaangifteperiode. Vanwege de verzekeringsgedachte kan een gesplitste aansluiting niet met terugwerkende kracht worden verleend. Ook in deze situatie biedt artikel 97, lid 4 Wfsv de inspecteur de mogelijkheid om de (gesplitste) aansluiting met maximaal 5 jaar terugwerkende kracht te herzien tegen de zin van de werkgever, als blijkt dat de sectorindeling berust op onjuiste informatie van de werkgever. Zie ook Ambtshalve verminderen en teruggeven, onderdeel van Besluit fiscaal bestuursrecht.

X.1759 Wettelijke bepalingen in de Regeling Wfsv

Ook in de Regeling Wfsv vinden we een aantal artikelen, die betrekking hebben op de datum waarop een specifieke (her)indeling bij een sector kan ingaan.

De concernaansluiting (groepsaansluiting)

Art. 5.4, lid 1 Regeling Wfsv: Concernregelen.

De inspecteur kan op aanvraag van twee of meer werkgevers, wier bedrijven of instellingen in juridisch opzicht zelfstandig zijn, doch tot een economische of organisatorische eenheid behoren bij voor bezwaar vatbare beschikking beslissen dat deze werkgevers aangesloten zijn bij dezelfde sector. Deze werkgevers worden aangesloten in de sector waaronder de werkzaamheden ressorteren voor welke door de gezamenlijke werkgevers het grootste bedrag aan premieplichtig loon wordt betaald of vermoedelijk zal worden betaald, tenzij de inspecteur in verband met de maatschappelijke functie van het geheel van deze bedrijven of instellingen anders beslist.

Indien aan de voorwaarden van een economische en/of organisatorische eenheid wordt voldaan (zie hoofdstuk "De concernaansluiting"), wordt de concernaansluiting per een toekomstige datum vanaf het moment van indiening van het verzoek toegekend. Vanwege de verzekeringsgedachte kan een concernaansluiting niet met terugwerkende kracht worden verleend.

Dit standpunt werd door het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden op 14 januari 2014 bevestigd in de beroepszaak van een groep ondernemingen, die in oktober 2012 een verzoek had ingediend om met terugwerkende kracht tot 1 januari 2010 aangesloten te mogen zijn bij dezelfde sector. Dit verzoek werd door de Inspecteur ingewilligd per een toekomstige datum, dus niet met terugwerkende kracht. Het Hof oordeelde als volgt: "Uit de tekst van artikel 5.4 van de Regeling Wfsv, in het bijzonder uit het gebruik van het woord "kan", volgt naar het oordeel van het Hof dat de Inspecteur de bevoegdheid heeft een verzoek in te willigen, maar dat hij daartoe niet verplicht is. Ook is de Inspecteur niet verplicht gevolg te geven aan een verzoek van een belanghebbende de concernaansluiting te laten ingaan op een bepaalde datum. Bij de uitoefening van zijn bevoegdheid is de Inspecteur gehouden te handelen overeenkomstig door hem vastgestelde beleidsregels (artikel 4:81 tot en met 4:84 van de Awb) en in overeenstemming met de beginselen van behoorlijk bestuur. Er zijn in casu geen omstandigheden gesteld of gebleken waaruit de conclusie kan worden getrokken dat de Inspecteur anders heeft gehandeld".

De Hoge Raad heeft op 9 januari 2015 arrest gewezen op het beroep in cassatie van belanghebbenden tegen de uitspraak van het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden en het beroep ongegrond verklaard.

Nevenbedrijf en neveninstelling.

Art. 5.4, lid 3 Regeling Wfsv: Aansluiting van nevenbedrijven en neveninstellingen.

De inspecteur kan op aanvraag van werkgevers, wier bedrijven of instellingen dermate sterk verbonden zijn met een bepaalde tak van bedrijf of beroep dat deze bedrijven of instellingen geacht kunnen worden nevenbedrijven of neveninstellingen te zijn van deze tak van bedrijf of beroep bij voor bezwaar vatbare beschikking beslissen dat deze bedrijven of instellingen aangesloten worden bij de sector waaronder de bedoelde tak van bedrijf of beroep ressorteert.

In bovengenoemd artikel wordt de mogelijkheid geschapen om werkgevers, waarvan de bedrijven of instellingen zo sterk met een bepaalde bedrijfstak zijn verbonden dat zij als nevenbedrijf of neveninstelling van die bedrijfstak beschouwd kunnen worden, aan te sluiten bij dezelfde sector als waaronder die bedrijfstak ressorteert. Van de mogelijkheid tot toepassing van dit derde lid is tot dusver zeer incidenteel gebruik gemaakt, omdat maar weinig bedrijven of instellingen aan de voorwaarden voldoen (zie hoofdstuk "Nevenbedrijf of neveninstelling"). Als wel aan de voorwaarden wordt voldaan, kan de indeling als nevenbedrijf om dezelfde redenen als hierboven genoemd bij "Concernaansluiting" uitsluitend per een toekomstige datum vanaf het moment van indiening van het verzoek worden toegekend.

Metaalsectoren

Artikel 5.5. Regeling Wfsv: Aansluiting van werkgevers bij de sectoren Metaalindustrie, Elektrotechnische industrie of Metaal- en technische bedrijfstakken

- De werkgever die in verband met het aantal arbeidsuren van de werknemers in dienst van zijn onderneming is aangesloten bij de sector Metaal- en technische bedrijfstakken, is de eerste dag in het eerstvolgende kalenderjaar na afloop van de hierna bedoelde periode aangesloten bij de sector Metaalindustrie of de sector Elektrotechnische industrie, indien het bedoeld aantal arbeidsuren per week in de onderneming, rekening houdende met het in de bedrijfstak geldende normale aantal arbeidsuren per week in de onderneming, gedurende een ononderbroken periode van onderscheidenlijk drie, twee of één jaar, te rekenen vanaf 1 januari van enig jaar, ten minste heeft bedragen onderscheidenlijk 1200, 2000 of 3000.
- De werkgever die in verband met het aantal arbeidsuren van de werknemers in dienst van zijn onderneming is aangesloten bij de sector Metaalindustrie of de sector Elektrotechnische industrie, is de eerste dag in het eerstvolgende kalenderjaar na afloop van de hierna bedoelde periode aangesloten bij de sector Metaal- en technische bedrijfstakken, indien het bedoeld aantal arbeidsuren per week in de onderneming, rekening houdende met het in de bedrijfstak geldende normale aantal arbeidsuren per week in de onderneming, gedurende een ononderbroken periode van onderscheidenlijk drie, twee of één jaar, te rekenen vanaf 1 januari van enig jaar, minder heeft bedragen dan onderscheidenlijk 1200, 800 of 400.
- In geval van rechtsopvolging van een werkgever als bedoeld in het eerste of tweede lid wordt voor de toepassing van deze leden aangenomen dat sprake is van eenzelfde aansluiting.

Artikel 5.5 Regeling Wfsv geeft regels voor de heraansluiting van metaalwerkgevers waarvoor het arbeidsuren criterium van toepassing is. In tegenstelling tot de gebruikelijke regels voor het bepalen van de datum herindeling vindt in deze situatie de herindeling naar de andere metaalsector uitsluitend plaats per 1 januari nadat gedurende één of meerdere jaren het aantal uren dat aan deze werkzaamheden wordt besteed, is gewijzigd (zie hoofdstuk Metaalsectoren).

In het kader hiervan is niet relevant door welke oorzaak het aantal arbeidsuren is gewijzigd; het doet er dus niet toe of er nu sprake is van uitbreiding of inkrimping van het personeel als gevolg van uitbreiding/inkrimping van het bedrijf van de werkgever of als gevolg van overname van een andere onderneming dan wel afstoting van een deel van de eigen onderneming als bedoeld in de Wet overgang van ondernemingen (Wovon).

In artikel 5.5, lid 3 van de Regeling Wfsv is bepaald dat ingeval van rechtsopvolging voor de beoordeling bij welke sector de werkgever moet worden aangesloten er sprake is van een zelfde aansluiting. Deze bepaling is opgenomen om in de gevallen waarin een werkgever overgaat tot bijvoorbeeld het verkopen van zijn bedrijf, onderbreking van de aaneengesloten periode te voorkomen. Met andere woorden: als een werkgever een ander bedrijf in rechte opvolgt (d.w.z. in zijn geheel overneemt met alle activa en passiva) blijft de termijn die het overgenomen bedrijf al heeft vervuld, gehandhaafd.

Artikel 5.6 Overgangsbepaling

- Ondernemingen waarvan de bedrijfsuitoefening uitsluitend of in overwegende mate behoort tot de in de bijlage van deze regeling bij de sectoren Metaalindustrie, Elektrotechnische industrie en Metaal- en technische bedrijfstakken genoemde takken van bedrijf of beroep waarop het tot 1 januari 1985 geldende criterium van het aantal werknemers van toepassing is en die als werkgever zijn ingedeeld bij de sector Metaal- en technische bedrijfstakken, doch waarbij op genoemde datum gedurende een ononderbroken periode van vier, drie, twee of één jaar, respectievelijk ten minste 30, 50, 100 of 150 werknemers ten behoeve van bedoelde bedrijfsuitoefening in dienst waren, blijven aangesloten bij de sector Metaal- en technische bedrijfstakken.
- Ondernemingen waarvan de bedrijfsuitoefening uitsluitend of in overwegende mate behoort tot de in de bijlage van deze regeling bij de sector Metaalindustrie en de sector Metaal- en technische bedrijfstakken genoemde takken van bedrijf of beroep waarop het tot 1 januari 1985 geldende criterium van het aantal werknemers van toepassing is en die als werkgever zijn ingedeeld bij de sector Metaalindustrie doch waarbij op genoemde datum gedurende een ononderbroken periode van vier, drie, twee of één jaar

respectievelijk minder dan 30, 15, 10 of 5 werknemers ten behoeve van bedoelde bedrijfsuitoefening in dienst waren, blijven aangesloten bij de sector Metaalindustrie.

- Ondernemingen waarvan de bedrijfsuitoefening uitsluitend of in overwegende mate behoort tot de in de bijlage van deze regeling bij de sector Elektrotechnische industrie en de sector Metaal- en technische bedrijfstakken genoemde takken van bedrijf of beroep waarop het tot 1 januari 1985 geldende criterium van het aantal werknemers van toepassing is en die als werkgever zijn ingedeeld bij de sector Elektrotechnische industrie, doch waarbij op genoemde datum gedurende een ononderbroken periode van vier, drie, twee of één jaar respectievelijk minder dan 30, 15, 10 of 5 werknemers ten behoeve van bedoelde bedrijfsuitoefening in dienst waren, blijven aangesloten bij de sector Elektrotechnische industrie.
- In geval van rechtsopvolging van een werkgever als bedoeld in het eerste, tweede of derde lid wordt voor de toepassing van deze leden aangenomen dat sprake is van eenzelfde aansluiting.

Artikel 5.7 Generaalpardonregeling

- Een werkgever als bedoeld in artikel 5.6 of de ondernemingsraad die aan de onderneming van die werkgever is verbonden, kan aan de inspecteur verzoeken te beslissen dat die werkgever is aangesloten bij die sector waarbij hij op grond van artikel 5.5 en zonder het bepaalde in artikel 5.6 zou zijn aangesloten.
- Een verzoek als bedoeld in het eerste lid, wordt ingewilligd indien tussen de werkgever en de aan zijn onderneming verbonden ondernemingsraad daarover overeenstemming bestaat.
- Indien geen ondernemingsraad is verbonden aan de onderneming van de in het eerste lid bedoelde werkgever, treden de gezamenlijke werknemers in alle rechten van een ondernemingsraad wat betreft het in het eerste en tweede lid gestelde, met dien verstande dat als oordeel van de gezamenlijke werknemers geldt de met meerderheid van stemmen door hen ter zake uitgesproken mening.

Als een metaalwerkgever op eigen verzoek gebruik heeft gemaakt van de Generaal Pardonregeling (artikel 5.6) en dus in afwijking van de van rechtswege aansluiting aangesloten werd of bleef bij een andere metaalsector, kan hij op grond van artikel 5.7 een verzoek indienen om alsnog aangesloten te worden bij de van rechtswege bevoegde metaalsector (volgens artikel 5.5).

In artikel 5.5 is bepaald, dat herindeling naar de andere metaalsector uitsluitend kan plaatsvinden per 1 januari van het eerstvolgende kalenderjaar, als de werkgever aan de genoemde voorwaarden voldoet. Vanwege de verzekeringsgedachte kan een herindeling van een op zich correcte aansluiting niet met terugwerkende kracht worden verleend.

Detailhandel en Grootwinkelbedrijf

Artikel 5.8a. Begrenzing sector Detailhandel en Grootwinkelbedrijf

- Een werkgever, aangesloten bij sector 17, Detailhandel en ambachten is aangesloten bij sector 19, Grootwinkelbedrijf, indien het loon dat hij betaalt gedurende drie jaren tenminste het bedrag is, dat genoemd wordt in de bijlage bij deze regeling bij de sector Grootwinkelbedrijf.
- Een werkgever, aangesloten bij sector 19, Grootwinkelbedrijf, is aangesloten bij sector 17, Detailhandel en ambachten, indien het loon dat hij betaalt gedurende drie jaren lager is dan het bedrag, dat genoemd wordt in de bijlage bij deze regeling bij de sector Grootwinkelbedrijf.

De "in de regelbepaling" (3-jarentermijn) werd in de praktijk ook altijd analoog toegepast waar het ging om de afgrenzing tussen sector 17. Detailhandel en ambachten en sector 19. Grootwinkelbedrijf. Voor toegang tot de sector Grootwinkelbedrijf geldt een loongrens, die jaarlijks wordt geïndexeerd aan de hand van de gemiddelde contractloonontwikkeling in de Macro Economische Verkenning van het Centraal Planbureau. Zodra deze loongrens wordt overschreden, verschuift een werkgever van rechtswege van sector 17.

Detailhandel en ambachten naar sector 19. Grootwinkelbedrijf. Wanneer een werkgever dan weer onder de vastgestelde loongrens uitkomt, valt hij weer onder sector 17. Detailhandel en ambachten.

Om een duiventileffect te voorkomen werd de werkgever in de praktijk niet meteen na het overschrijden of onderschrijden van de loongrens aan de andere sector overgedragen, maar werd een periode van drie jaar aangehouden voordat overdracht plaatsvond.

In april 2012 heeft het Gerechtshof Arnhem echter een beroepszaak (LJN:BW 5524) behandeld van een

werkgever, die geen drie jaar wilde wachten tot zijn onderneming zou worden ingedeeld bij sector 19. Grootwinkelbedrijf. Uit de uitspraak blijkt, dat volgens het hof artikel 96, tweede lid Wfsv hier niet van toepassing kan zijn, omdat dit type werkgevers niet tegelijkertijd onder meerdere sectoren kan vallen (het is óf 17, óf 19), waarmee de 3-jarentermijn in dit geval van de baan was. Voorts achtte het Hof geen wettelijke grondslag aanwezig voor een analoge toepassing van de in art. 96, tweede lid Wfsv opgenomen "in de regelbepaling".

Inmiddels werd aan de Regeling Wfsv met ingang van 1 januari 2013 een nieuw artikel 5.8a toegevoegd, waarbij expliciet de 3-jarentermijn voor overgang van sector 17. Detailhandel en ambachten naar sector 19. Grootwinkelbedrijf en vice versa wordt (her)ingevoerd.

X.1760 Ambtshalve verminderen of teruggeven (artikel 65 Awr), onderdeel van Besluit fiscaal bestuursrecht

- In artikel 65 van de AWR zijn de bevoegdheden van de inspecteur neergelegd om ambtshalve:
- een onjuiste belastingaanslag te verminderen;
- een onjuiste beschikking te verminderen;
- een in de wet voorziene vermindering te verlenen;
- een in de wet voorziene ontheffing te verlenen;
- een in de wet voorziene teruggaaf te verlenen. Deze bevoegdheden worden in dit besluit aangeduid met de term: vermindering of teruggaaf van belasting. De uitoefening van deze bevoegdheden wordt in dit besluit aangeduid als: ambtshalve verminderen of teruggeven van belasting.

Ingangsdatum overgang naar andere sector (artikel 97 Wfsv).

Het oude "datumbesluit indelingen" zoals dat nog gold bij het UWV en gepubliceerd was in de Staatscourant is formeel per 1 januari 2006 ingetrokken. In de praktijk hebben wij dat besluit nog wel enkele jaren bij de Belastingdienst gehanteerd, mede omdat er enige tijd sprake van is geweest dat dit datumbesluit door Financiën nieuw leven ingeblazen zou worden door een nieuw formeel beleidsbesluit. Er is uiteindelijk voor gekozen om het datumbeleid niet opnieuw te formaliseren. Vervolgens is met de komst van het Besluit ambtshalve verminderen of teruggeven van december 2009 (nog aangepast in 2010) vanuit Financiën gesteld, dat dit voortaan ook voor de werknemersverzekeringen moest gelden. Eigenlijk was dat formeel al zo vanaf 1 januari 2006 via het koppelingsartikel 59, eerste lid Wfsv. Via dit artikel wordt de heffingssystematiek van de Wet Lb van toepassing op de Wfsv. Daarmee gaat de Awr gelden en dan hier met name art. 65 Awr. Dit artikel geeft de inspecteur de bevoegdheid tot verminderen of teruggeven en daarop is het Besluit verminderen of teruggeven gebaseerd.

Bepalen overgangsdatum met terugwerkende kracht met instemming van werkgever.

Blijkt wijziging van sectoraansluiting aangewezen, dan moet met de werkgever een herindelingsdatum afgesproken worden. In de regel zal dat een datum in de toekomst zijn. De datum kan ook in het verleden liggen met een maximum van 5 jaren.

Herziening met terugwerkende kracht is mogelijk op basis van het Besluit ambtshalve verminderen of teruggeven van 16 december 2010, nr. DGB 2010/6799M (gepubliceerd in de Staatscourant 2010, nr. 20999 d.d. 28 december 2010) en met het Besluit van 8 maart 2010, nr. DGB 2010/565M genaamd Loonheffingen. Correctieverplichting (gepubliceerd in de Staatscourant 2010, nr. 3990 d.d. 16 maart 2010). Het Besluit ambtshalve verminderen of teruggeven is inmiddels onderdeel van het Besluit fiscaal bestuursrecht. Dit besluit geeft onder par. 23 tevens de gevallen aan waarin geen ambtshalve verminderen of teruggeven aan de orde is. Art. 8, sub d. geeft aan dat dit het geval is indien een correctiebericht in de zin van artikel 28a Wet op de loonbelasting 1964 moet of kan worden ingediend. Dit geldt ook, indien een werkgever aanvoert inmiddels een ander salarispakket te hebben aangeschaft en dus geen correcties meer kan indienen; dat is de eigen verantwoordelijkheid van de werkgever.

Voorts kan ingevolge art. 8 sub b bij nieuw door de Staatssecretaris vastgesteld beleid óf nieuwe jurisprudentie niet worden verminderd of teruggegeven over de tijdvakken waarover de afdracht op aangifte onherroepelijk geworden is ten tijde van het van kracht worden van nieuw beleid of de uitspraak die tot nieuwe jurisprudentie heeft geleid. Nieuw beleid of nieuwe jurisprudentie geldt dus per toekomende datum.

Bijvoorbeeld: nieuw beleid of nieuwe jurisprudentie wordt bekendgemaakt op 15 juli van enig jaar. In dat geval kan nog met terugwerkende kracht worden gecorrigeerd tot 1 juni (de maand mei is dan inmiddels wel definitief geworden).

Herindeling per toekomende datum heeft de voorkeur i.v.m. de administratieve consequenties voor zowel de werkgever (correctieberichten), UWV (wijziging van werknemergegevens, overdracht sectorpremies) als Belastingdienst (wijziging gegevens in de systemen). Uiteraard dient de reden van de gekozen herindelingsdatum gemotiveerd in onze administratie verwerkt te worden (bijv. aantekening in IKB). Bij herziening met terugwerkende kracht moet uiteraard vast staan, dat de sectorindeling in het verleden al onjuist was (in principe aan te tonen door werkgever).

Bepalen overgangsdatum met terugwerkende kracht tegen de zin van werkgever.

Herziening met terugwerkende kracht tegen de zin van werkgever kan alleen, indien voor werkgever kenbaar moet zijn geweest dat hij onjuist was ingedeeld. Dit werd begin 2014 formeel geregeld in art. 95, derde lid en 97, vierde lid Wfsv. Ook hier met een maximumperiode van 5 jaren.